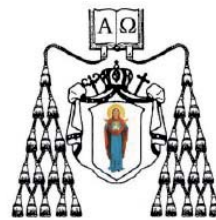

з тим, що зробив, як був у тілі: чи добре, чи зле». На закінчення глави апостол закликає примиритися з Богом: «*Ми ж послі замість Христа, немов би сам Бог напоумлював через нас. Ми вас благаємо замість Христа: Примиріться з Богом! Того, хто не знав гріха, Він за нас зробив гріхом, щоб ми стали Божою праведністю в ньому (в Христі)*» (вірш 20-21).

У час Великого посту ми будемо повторювати це слово з 14-15 вірша: «*Бо любов до Христа спонукає в нас цю думку: Коли один умер за всіх, то всі вмерли*». Тут говориться про Таїнство Христової смерті, пов'язаної з нашим хрещенням і з нашою вірою в це Таїнство. Поки що ми фізично живемо. Коли Ісус, Єдинородний Син Божий, з любові до нас став людиною і помер за нас, то і ми в Його смерті померли для зла і гріха. Але бачимо, що гріх і далі діє в нашому житті. Однак забуваємо, що він не діє в Христовій смерті, є переможений. Якщо в конкретний момент через віру і відданість з'єднаюся з Христом і Його смертю, сила гріха не діє, є мертвою.

Далі написано: «*А Він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для Того, хто за них умер і воскрес*» (вірш 15). Таїнство єдності зі смертю Христа тут виражено словами: «*жили вже не для самих себе*». Первородний гріх, тобто людська природа, порушена первородним гріхом, т.зв. «стара людна», робить з нашого життя егоцентризм, навколо якого все обертається. Колись люди вважали, що центром Всесвіту є наша Земля. І це називалося геоцентризмом. Тоді було виявлено, що Земля обертається навколо Сонця, і це назвали геліоцентризмом. Протилежністю до нашого успадкованого егоцентризму має бути Теоцентризм (Тео = Бог), тобто Христоцентризм. Центром нашого життя має бути Христос, а не наше его! Для Христа маємо жити, терпіти, жертвуватися і помирятися. Тільки Він гідний любові. Він, як Божий Син, помер на хресті за тебе і за мене, щоб Своєю смертю відкрити для нас вічне щастя в небі. Отож перед кожним відкриється стан нашого земного життя, і кожен з нас буде стояти перед судом. Якщо ми прийняли Ісуса і жили для Нього, то Він дасть нам все, що належить Йому. Він вже пролив за тебе на хресті свою кров, з любові до тебе і за тебе помер. Він воскрес та царює на небесах і підготував тобі вінець вічного спасіння. Ісус є дорогою для тебе. Якщо залишиш її, то якнайшвидше повернися назад через покаєння. В Ісусі маєш все, в Ньому маєш вічне життя. Не живи сам для себе! Живи для Ісуса! Він жив і помирав за тебе!

Візантійський Вселенський Патріархат

Контактна e-mail адреса: byzcatpatriarchate@gmail.com

<http://vfpatriarchat.org.ua/>

Бог віддав за тебе найдорожче – Свого Єдинородного Сина

СЛОВО ЖУПІЛЛЯ від 12.03. до 26.03.2017 – 2 Кор. 4,16-17: «Ось чому ми не втрачаємо відваги: хоч наша зовнішня людина занепадає, однак наша внутрішня обновлюється день-у-день. Бо те, що одну мить триває, – наше легке горе – готує нам безмірну вагу вічної слави»

від 26.03. до 09.04.2017 – 2 Кор. 5,14-15: «Бо любов до Христа спонукає в нас цю думку: Коли один умер за всіх, то всі вмерли. А Він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для Того, хто за них умер і воскрес»

Листи з УА 3/2017

«Прагну!» і «Елої, Елої, лема савахтані?» (свідectво і мотивація до молитви)

В особистій молитві я переживав Ісусові слова «Прагну!» і «Елої, Елої, лема савахтані?». Спершу я усвідомлював загально, як Ісус на хресті прагне, тужить за здійсненням усієї Божої волі – щоб перемогти корінь рабства темряви, яким є гріх. Ісус цього хоче, Він цього прагне, це воля Небесного Отця. Ісус прагне її здійснення. Але одночасно усвідомлюю, що Ісус тепер прагне в мені здійснення і конкретної волі Небесного Отця в певних проблемах, які на мене тиснуть і за які молюся. Усвідомлюю, що і за це Він на Голгофі терпів. Там Він прагнув загального здійснення Отцевої волі, а водночас і здійснення Божої волі у цій конкретній проблемі, в якій я безсильний, співрозп'ятий з Ісусом. Особливо мене заторкнуло, коли у певному ритмі я переживав декілька конкретних намірів, і так час молитви дуже швидко минав. Я щоразу інтенсивно з'єднувався з Ісусом в цьому конкретному намірі, потім був короткий відпочинок і після відпочинку і малого самозречення я знову давав Богу на молитві наступний конкретний намір або проблему, на які вказав Святий Дух. У цьому ритмі мале самозречення дуже потрібне. Наприклад скажу собі: «Зречись себе! – Зрікаюся!». І зразу реалізую це в молитві так, що подолаю мить лінивства, знову піднявши руки, і продовжую в душі молитися так довго, як в Божому Дусі відчуваю потребу молитися за цей намір. Час від часу приходять і певне світло щодо конкретних справ чи Божих правд. Іноді це світло швидко запишу тезами, але іноді це світло жертвую з любові до Ісуса: «Господи, тепер я убогий духом, тепер нічого не хочу, не пушуся Тебе, не вийду з єдності з Тобою, навіть ціною того, що втрачу це правдиве світло (думку). Не буду його записувати або присвячувати йому час. Тепер все це відкидаю, хочу бути тільки з Тобою. Ці конкретні кроки в молитві допомогли мені вийти до Тебе, наче по драбині, але я по ній тепер не буду сходити, тепер, хоч цю хвилину, я тільки і тільки з Тобою, цілковито, в убогості духа».

Коли потім на молитві я переживав Ісусове слово з хреста «Елої, Елої, лема савахтані?», то знову віддавав Богу конкретну проблему і переживав, що Ісус взяв її на Себе. Коли конкретно промовив, чого прагне, духовні сили темряви виступили проти Нього, наче хмара, але Він перебуває в цій хмарі і наполягає на тому, що є волею Отця. А все пекло лютує, бо цього не хоче, однак Ісус цього хоче, і я також. Він за

внутрішньої Божої сили, дитячої радості і любові до Бога та людей. Наш дух *«радіє в Бозі, Спасі моїм»*, і наче б проти природних законів пізнаємо, що чим ми старші, тим живіші у служінні Богу і повні Божої сили. Якщо це не так, ми повинні каятися, що з нами щось негаразд і що ми витрачаємо своє життя без користі. Ми не боїмося навіть смерті, бо знаємо, що Бог воскресить нас з мертвих і дасть нам нове, перемінене тіло і вічну славу в небі. Внутрішнє відношення і любов до Христа спонукає до того, що ми прагнемо аж до повного вичерпання служити Богу і допомагати Йому спасати душі. Через хрещення Бог з'єднав нас з Христовою смертю і прагне, щоб ми постійно, тобто знову і знову, вірою і внутрішнім та зовнішнім самозреченням з'єднувалися з вмиранням Ісуса на хресті. Це відбувається в багатьох різних життєвих випробуваннях і в боротьбі, де ми вчимося з Божою допомогою перемагати себе і демонічні підступи. Подолання нами «старої людини» в нас і духа брехні є дуже важливе для нашого спасіння і для спасіння інших душ. Але передусім це приносить велику славу Богу, а також радість ангелам і святим. Любов до Христа запалила багато святих аж до повного вичерпання, інші віддали своє життя як мученики. Кожна людина старіє, але основна різниця між людьми полягає в тому, чи вони помирають лише тому, що постаріли, чи тому, що своє життя повністю пожертвували для Ісуса. У тих, хто не живе для Христа, внутрішня людина не обновлюється. Вони не бачать справжню суть і сенс свого життя, вони гинуть, як звірята, нічого навіть не зрозумівши. Але ті, які перетворили своє життя в служіння Богу, є наче діти з чистим серцем, з поглядом, зверненим до Ісуса. Їхній вогонь Божої радикальності, віри і прагнення все більше і більше любити Бога постійно зростає, хоча фізичні сили і покидають їх. Вони дивляться на те, що приховане від фізичних очей, бачать в собі Христа і знають про вічну нагороду в небі, величину якої неможливо зрівняти з величиною скорботи на цьому світі.

Слово життя 2 Кор. 5,14-15

«Бо любов до Христа спонукає в нас цю думку: Коли один умер за всіх, то всі вмерли. А Він умер за всіх, щоб ті, що живуть, жили вже не для самих себе, а для Того, хто за них умер і воскрес».

П'ята глава починається словами: *«Ми знаємо, що коли земне наше житло, намет, розпадається, то маємо будівлю Божу, будинок нерукотворний, вічний на небі».* У 10 вірші говориться про суд: *«Всім бо нам треба з'явитися перед судом Христовим, щоб кожний прийняв згідно*

Лиш одного Ватикан не робить – правдивого покаюння. Не хоче назвати правду правдою, брехню брехнею, а ересі ересями.

Католики під впливом аджорнаменто II Ватиканського Собору вже давно відпали від живого Христа. Вони спокійно стануть мусульманами, бо вже і так, згідно II Ватиканського Собору, мовляв, маємо того самого бога Аллаха.

З людського погляду виходу вже нема. Усе мають в руках ті, які хочуть дочасного і вічного пекла. Однак у Бога нема нічого неможливого! Якщо Церква в окремих народах почне чинити правдиве покаюння і знайдуться герої, які за Христа і за народ будуть охочі добровільно пожертвувати навіть життям, то Бог може спасти християнство в Європі! Нехай же сьогодні прикладом для нас будуть місіонери. За Христа і Євангеліє вони були готові віддати навіть життя, і багато з них віддали. Цим прорвали духовний блок, який тримав людей під демонічною владою поганства. Після II Ватиканського Собору настав тиск **неопоганства!** **Покаюння – це признати, що II Ватиканський Собор був і є еретичний, а отож недійсний!** Признати, що синкретизм з поганством є апостазією, і що історично-критичний метод побудований на атеїзмі і заперечує суть християнства. Це і є конкретне покаюння! Ісус і сьогодні каже : *«Якщо не покаєтесь, усі загинете»* (Лк.13,3).

+ Ілля	+ Методій, ЧСВВр	+ Тимотей, ЧСВВр	
Патріарх Візантійського	єпископи-секретарі		
Вселенського Патріархату			7.03.2017

Копії: Єпископам держав-членів ЄС і Америки; ЗМІ

Слово життя 2 Кор. 4,16-17

*«Ось чому ми не втрачаємо відваги: хоч наша зовнішня людина занепадає, однак наша внутрішня обновлюється день-у-день.
Бо те, що одну мить триває, – наше легке горе – готує нам безмірну вагу вічної слави»*

Святий апостол Павло показує коринтянам і нам на прикладі самих апостолів, що якщо любимо Господа Ісуса і намагаємося з усіх сил Йому служити, то треба рахуватися і з хрестом фізичного виснаження. Духовна боротьба і пов'язані з нею молитовні чування, піст і невтомна праця вичерпують наше тіло і душу. Але наш дух обновляється, як сила орла. Внутрішня людина, знову зроджена зі Святого Духа, сповнена

це страждає, і я усвідомлюю Його страждання, але не переживаю його відчуттями, а швидше волею, зі святою впертістю – не в гордості і свавіллі, але в Божій волі і в єдності з Ісусом, просто не зрушу з місця, не поступлюсь. Божий ворог по-доброму і так не віддасть ані міліметр. Тепер – чи це міліметр, чи кілометр, грам чи тонна – він нічого не залишить для Божого Царства. З цього можу повчитися, що і я – чи міліметр, чи кілометр, – нічого не можу здобути для Божого Царства своєю силою, своєю волею без Ісуса. Але якщо я є з Ісусом, і якщо Господь хоче, щоб я просив про великі речі, то прошу про великі. У малих речах людині здається, що все ж можна було б щось зробити без Ісуса, що для цього, власне, не потрібно Божого втручання, Божого чуда. У великих речах людина вже відчуває, що тут необхідне Боже втручання, що це неможливо зробити в силі нашої природи. Зовнішньо деякі люди навіть просунуть багато речей, це вдасться, але якщо це не є для Божого Царства, тобто якщо це є в наших природних силах без Бога, то це не вистоїть і не має вартості для вічності. Вистоїть лиш те, з чим ми йшли на смерть з Христом, чи це мала річ, чи велика. Тільки вона має вартість для вічності.

Отож в цьому слові *«Елої, Елої, лема савахтані?»* переживаю в конкретній проблемі прагнення здійснення Божої волі: *«Так мусить бути! Так хоче Отець, так хоче Ісус в мені, так хочу і я, так мусить бути!»*. Я переживав у вірі, що тепер діє Божа сила і що я відстоюю Божу волю проти опору сил темряви: *«Так мусить бути і крапка! Так хоче Бог! Бог мусить бути прославлений!»*. Я горів любов'ю, ревністю за здійсненням Божої волі. Я усвідомлював цих убивць – демонів, які гублять душі, а я тепер стаю проти них в силі імені «Ісус», у вогні ревності. Тут діє власне цей принцип «agere contra». Усвідомлю негативну реальність і використаю це слово «АЛЕ»: Але Божа сила більша! Але Ісус сильніший! Він переміг на хресті. Він має останнє слово.

Покайтесь і вірте в Євангеліє (Мр.1,15)

Вступ

2017 рік є історичним не лише тому, що це 100-та річниця заклику Богородиці з Фатіми до покаюння (і 100 років від революції в Росії), а й 300-та річниця заснування напівтаємної сатанинської організації. Її мета – знищення всіх моральних цінностей і запровадження глобальної сатанізації людства – автогеноцид на землі і пекло після смерті.

Сьогодні ця організація має єдність навіть з апостатичним Ватиканом. Ісус сказав про Церкву в зв'язку з урядом Петра: «*Ворота пекельні її (Церкву) не переможуть*» (Мт. 16,18). Не переможуть, але якщо провід Церкви, а також прості віруючі не будуть правдиво каятись, то з Церкви залишиться лише мале стадо! У семи науках на період Великого посту 2017 року подаємо декілька актуальних тем, які стосуються суті обнови Церкви:

- 1) Діагноз доби
- 2) Єресі історично-критичного методу в теології (неомодернізм)
- 3) Первородний гріх (в Адамі) і визволення (у Христі)
- 4) Навернення – особисте відношення до Ісуса Христа
- 5) Єресь синкретизму
- 6) II Ватиканський собор і єресі
- 7) Актуальне про папу і папство

1 частина: Діагноз доби

Процес автогеноциду Церкви бере свій початок ще на переломі 19-20 століття. Його корені походять з просвітництва і з декадентських філософій та ідеологій 18-19 століття. Модернізм, побудований на атеїстичній філософії, проникнув в ім'я т.зв. наукової інтерпретації Біблії до багатьох семінарій, а його прихильникам вдалося потрапити аж на найвищі посади в Церкві.

Святий папа Пій X ефективною енциклікою *Pascendi Dominici Gregis* (1907) подав Церкві спасенний лік від смертоносної інфекції. Було виключено великий відсоток викладачів і студентів теології.

Між Першою і Другою Світовою війною настав короткий період відродження Церкви. Особисте відношення до Христа і практичне покаєння реалізовувалося через т.зв. перші п'ятниці, пов'язані з Тайною сповіді, Святим Причастям і пошаною до Пресвятого Серця Христового. Святий Пій X окреслив програму віднови у своїй книзі «Обновити все у Христі».

У 1943 р., в період війни, папа Пій XII своїм нечітким формулюванням в енцикліці *Divino afflante Spiritu* (1943) відкрив двері т.зв. науковому дослідженню Біблії. Ліберальні піонери неомодернізму, зловживаючи його авторитетом, почали робити таємні кроки до самознищення Церкви.

У 1962 р. під гаслом Івана XXIII аджорнаменто – відкритість до світу – розпочався Другий Ватиканський Собор. На закінчення Собору в 1965 р. була проголошена декларація *Nostra aetate*, пропагуюча т.зв.

жаль, католики, як стадо сліпців, мантрують з Франциском мультикультуралістські фрази про самогубне псевдомилосердя.

II Ватиканський Собор відкрив двері не лише поганству, але і окультним практикам, які з ним пов'язані (див. Втор.18, 9 і наст.). Коли народ відвернувся від правдивого Бога і відкрився пошані поганських культів, то, як кара, приходили війни і Вавилонська неволя. Постсоборова Церква не перестерігала, але навпаки, пропагувала окультне неопоганство і його т.зв. лікувальні та медитаційні практики: гомеопатія, акупунктура, гіпноз, дзен-медитації та медитації йоги і т.д. Окультний гіпноз завжди був поєднаний з трансом та поганським демонізмом. Окультна гомеопатія підготувала дорогу аморальному гомосексуалізму, який Святе Письмо називає гидотою і за який Бог призначив кару винищення (див. 2 Пт.2,6; Юд.7).

Постсоборова Церква мовчала на поширення окультної музики, яка має своє коріння в сатанинському вуду. Ватикан мовчав і на виступ Кінзі з його збоченою сексуальною революцією. Ватикан мовчав, коли пропагували індуїзм з допомогою йоги, йогівських медитацій і виступів гуру, яких вважали богами. Мовчав, коли пропихали буддизм за допомогою бойового мистецтва, дзен-медитацій та буддійських теорій. Усе, згідно Ватиканського Собору, мусіли толерувати, і будь-яка апологія – оборона віри – була зліквідована. Ватикан мовчав, коли просунули гомосексуалізм, мовчав, коли ООН проголосила міжнародну програму сексуального виховання, яким систематично деморалізувала молоду генерацію. Коли ООН видала Конвенцію про права дитини, згідно якої офіційно почали викрадати дітей з сімей, сексуально ними зловживати і психічно демонізувати, то Ватикан зі своїми папами і кардиналами витривало продовжував мовчати. Навіть коли потерпілі батьки у відчаї звернулися прямо до папи з проханням про допомогу, то реакцією було непроломне мовчання. До того ж Ватикан прикривав педофільні скандали в рядах власних священиків і застрашував та карав не винних, але жертв. Ватикан мовчав і тоді, коли Конвенціями, Рекомендаціями і Резолюціями руйнували Декалог і Божі закони та встановлювали анти-закони. Ватикан мовчав, коли була прийнята самогубна Лісабонська угода, яка встановила гомосексуалізм як пріоритет.

Однак сьогодні Ватикан вже не мовчить! Франциск активно пропихає гомосексуалізм та ісламізацію з метою знищення християнства! Боже прокляття згідно Гал.1, 8-9 впало на цілу Католицьку Церкву ще 1.05.2011 року через беатифікацію Івана Павла II. Анатема лежить на всіх, хто знаходиться в єдності з єретичними представниками Ватикану.

пан Гейтс прочитав свою редуційну програму на конференції у Швейцарії, то учасники захоплено аплодували.

Архітектори НСП за посередництвом ООН, ВООЗ та інших наддержавних організацій разом з найбільшими банкірами світу просунули злочинні конвенції, а під позитивними поняттями глобально змінили законодавство. Так їм вдалося запровадити ювенальну систему, яка краде дітей у батьків! Тому громадяни Європи бояться мати навіть одну дитину! Правильне виховання називають психологічним чи економічним насиллям. Дітей у батьків крадуть і психічно та морально нищать. Це злочини проти людяності! Однак до цих жертв «папа» Франциск не проявляє жодного милосердя – лицемірно мовчить. До того ж і система освіти вже від дитсадків морально та психічно нищить дітей і робить їх якимсь неясним гендером, відкритим для сексуальних збочень, наркотиків і евтаназії. Відбувається інтенсивний психологічний бій за винищення Європи. Франциск лицемірно стверджує, що католики мусять проявляти милосердя, однак не викраденим дітям, але ісламським окупантам, т.зв. біженцям. Від католиків вимагає прямо «геройської чесноти»! Однак не для Христа і спасіння душ, але для антихриста і геноциду християнства в Європі. Тому також відкрито пропагує гендерні збочення. Якби в час війни папа Пій XII привселюдно вмивав і цілував ноги гестапівцям, це означало би, що всі злочини фашизму бере на себе і на Церкву. Франциск сьогодні вмиває ноги транссексуалам! Своім жестом він відрікся Божих законів, а провину за злочинні автогеноцидні процеси взяв повністю на себе – фактично на Католицьку Церкву.

Духовне прокляття, яке сьогодні в Європі прогресує, своїм найглибшим корінням сягає до II Ватиканського Собору, передусім до декларації *Nostra aetate*. Вона брехливо і еретично стверджує, що християнський Триєдиний Бог є нібито тотожний ісламському божку з Мекки, який в Корані вимагає, щоб християнам відсікали руки і ноги та відрізували голови. Але еретичні неомодерністи дійсно мають одного бога з буддистами, індуїстами та іншими поганями – а це тому, що відпали від віри, а правдивого Бога вже не вшановують. Разом з мусульманами вони зараховують себе до родини т.зв. великих авраамічних релігій. Тим, які стверджували: «*Нашим батьком є Авраам*», Ісус відповів: «*Вашим батьком є диявол, тому що хоче Мене вбити*» (Ів. 8,44). Модерністи сьогодні вбивають правдивих християн духовно, а поклонники Аллаха ще й фізично.

Ісламізація Європи з метою знищення християнства є запланованою – це сьогодні знає вже кожний, хто ще не втратив розуму. На

пошану до поганських релігій, фактично і до їх демонів. У 1986 році Іван Павло II в цьому дусі робить історичний жест в Асижі, куди скликає поган на т.зв. спільну молитву.

Післясоборний дух повернув вівтарі до людей, але не людей до Бога! В післясоборний час виступило декілька течій відродження, провідною з яких була харизматична обнова, яка оживила згасаюче молитовне життя. Але під тиском секуляризованого раціоналізму була придушена.

Існував неписаний закон, що на керівні посади післясоборної Церкви, наприклад на пост єпископа, потрібно було обирати тільки кандидатів аджорнаменто, тобто лібералів і еретиків, відкритих світу. Плоди смерті сьогодні вже пожинаємо. Єресі історично-критичного методу походять з атеїстичної філософії. Вони змінили мислення на всіх теологічних факультетах. Плодом цього є викорінення спасительної віри і заперечення всіх фундаментальних догм. Було заперечно Божество Христа і Його історичне та реальне воскресіння. Також було заперечено Божественне натхнення Святого Письма. **Поряд з духом атеїзму тут вже втілюється і дух пошани до поганських демонів!** Цей духовний перелом здійснив Собор.

Іван Павло II, як папа, не виступив проти духа т.зв. історично-критичного методу, а крім того своїм жестом в Асижі (1986-2002) відкрив двері до Церкви духу поганства. Його беатифікацією 1.05.2011р. був одночасно беатифікований дух єресі неомодернізму і дух неопоганства – дух Асижу! Цим була довершена апостазія Ватикану. **Таким чином на Ватикан впала Божа анатема згідно Гал. 1,8-9, тобто прокляття.** Перед Церквою і світом цю реальність оприлюднив Візантійський Вселенський Патріархат, який є пророчим голосом волаючого в пустелі.

Який дух був у світі в передсоборний і післясоборний період?

Настало сильне відродження поганства через літературу, яка спершу почала пропагувати індуїстську йогу як невинну гімнастику і метод релаксації. Потім прийшли східні медитації та філософії. Почали поширюватися орієнтальні секти (такі як Харе Крішна, Махаріші Махеш з трансцендентальною медитацією) і популяризуватися різні гуру (Шрі Чинмой, Саї Баба...). Ожили старі форми окультизму, а також поширилися сучасні форми і практики, на сцену виходить навіть сатанізм. Масово поширювалася рок-музика, яка має своє коріння в сатанинському вуду і тісно пов'язана з наркотиками, трансом, цинізмом, сексуальними збоченнями. В період Собору (1962-1965) ця музика з корінням сатанинського вуду заморила молодь у всьому світі. Модною стала атеїстична психологія Фрейда з сексуальним лібідо і психоаналізом. Пошану

серед християн здобуває і психолог-окультист К. Г. Юнг, який відкриває своїх прихильників поганській духовності. В теології виходить на перший план протестант Р. Бультман з т.зв. науковою критикою літературних форм. По суті йдеться про модернізм, заборонений Пієм Х. Такою була атмосфера у світі в той час, коли відбувався II Ватиканський Собор. Цьому духу світу мала відкритися Церква відповідно до диктатури аджорнаменто!

Неопоганство далі масово поширювалося з допомогою т.зв. **бойового мистецтва, пов'язаного з буддійськими медитаціями**. Пропаганда через фільми тривала декілька десятиліть. Також у цей період виступає **Кінсі з пропагандою гомосексуалізму і педофілії**. Виступають різні психологічні школи, що нищать здорову педагогіку і моральні принципи. Перед початком Собору почалось масове поширення телевізорів в кожному сім'ю. Це фактично зліквідувало спільну вечірню молитву. Люди стали споживачами аморальних фільмів, в яких нормою є нечистота, подружня невірність, розлучення, насильство... Популярним став окультизм з ворожінням і магією; відбувся «вибух» порнографії. Після Собору пропагуються, а згодом і узаконюються наркотики. Гомосексуалізм і трансексуалізм стають пріоритетами політики. А Ватикан мовчить – схвалює! Обманом змінюються справедливі закони на антизакони (Лісабонська угода). Комп'ютерні програми для дітей та молоді з пропагандою вбивств, окультизму і моральної нечистоти викликають сьогодні масовий розклад. Діти стають жертвами антивиховання, тобто збочення. Їм подають практичні інструкції, які спонукають навіть до злочинів і самогубств. Т.зв. права людини і т.зв. права дитини дозволяють викрадати дітей у батьків з допомогою механізмів ювенальної юстиції. А Ватикан мовчить або лише практикує неефективний алібізм! Масони «Римського клубу» оприлюднюють теорію про т.зв. редукцію людства до золотого мільярда. Узаконюється масове вбивство під терміном «евтаназія» – і це навіть фізично здорових людей та дітей. Найефективнішим засобом т.зв. редукції людства стає легалізація гендер-збочень. Чоловік вже може вважатися жінкою і навпаки. Йдеться про просування ЛГБТК, включаючи зоофілію, садомазохізм та некрофілію. Просування цих збочень за президента Обама було пріоритетом зовнішньої політики США. **Ватикан в особі Франциска цілує ноги трансексуалам, що є жестом не тільки толерантності, але фактично і схваленням ЛГБТК.** Поширюється публічне поклоніння сатані. Поганська сатанізація своїми механізмами проникає в усі сфери життя!

го закону, який би забороняв окультну діяльність ворожок і магів, необхідно його якнайшвидше прийняти для захисту не лише чесних громадян, але й глави держави!

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр

25.02.2017

Представникам держав-членів ЄС

Заклик до покаяння для Європи

Новий голова європейського парламенту повідомив, що невдовзі до Європи прибуде 20 млн. мігрантів з Африки. Міграційну хвилю складають передусім молоді мусульмани віком 18-35 років. Якщо ж кожний приведе з собою дружину, то це буде наступних 20 мільйонів. Якщо ця сім'я буде мати, наприклад, лише троє дітей (хоча мусульманські сім'ї мають приблизно вісім дітей), то за короткий час в Європі буде 100 млн. арабів і африканців. До того ж приплив мігрантів (і не лише африканських) постійно зростає. З Афганістану прибувають 70% цілком неграмотних «відновників» Європи. Молоді мусульмани не є біженцями. Згідно з їхньою релігією, їх програма – джихад! **Кожний мусульманин є воїном ісламу.** Їм йдеться про підкорення Європи закону шаріату. Сюди їх привозять з ясною метою. Добре фінансове забезпечення, їхній одяг, а також конкретні вказівки, як поступати, свідчать про високий рівень їхньої організованості. Цих міграційних джихадистів в ЄС буде вже так багато, що не мусять чекати, щоб їх чисельність в декілька разів збільшилась через народження дітей. Вже тепер, якщо дістануть до рук зброю, можуть підкорити собі цілу Європу. Поліція і армія окремих держав не виступає проти них, оскільки уряди держав таємно підпорядковуються наддержавним елітам. Наприклад в Німеччині вже саме оприлюднення злочину ісламістів карається ув'язненням на 5 років, а їхні злочини, навпаки, не розслідують і не карають.

Архітектори Нового Світового Порядку (НСП), які **запланували ісламізацію Європи, планують також редукцію людства до т.зв. золотого мільярда** (сьогодні вже говориться лише про півмільярда). Останнім часом винайшли новий вірус смертельного пташиного грипу і мікрочіп до вакцин, який викликає цілковиту неплідність. Вже сам цей метод мав би знизити число жителів планети на дві третини. Коли

чину! Ця психологічна кампанія і демонічна духовність пов'язана з чорною магією, тобто з сатанізмом. Сатанізм і чорна магія використовуює злочинні засоби, до яких належить і отруєння та маніпуляція своїми клієнтами, які згодом стають знаряддями до скоєння важких злочинів. Виступивши проти Президента, ці слуги темряви виявили, кому служать вони, а кому служить Президент. Президент пропагує загальносуспільне і моральне добро для всього народу. Відьми і маги, навпаки, шкодять всьому народу! За свої злочини вони повинні бути адекватно покарані державними законами. Якщо мас-медіа є їхніми рупорами, то стають співучасниками злочину і також повинні бути адекватно покарані великими штрафами або заборонаю діяльності. Якщо таких справедливих законів в США досі не існує, необхідно, щоб вони були прийняті проти цих закулісних злочинців.

Які плоди діяльності ворожок?

Відьма розсварює друзів, сусідів, розбиває сімейні відносини. Вона сугестивно заволдіє особою, яка до неї прийде, обмане її, і переконає, що причиною її нещастя є хтось з найближчих. Якщо людина повірить, то аж на смерть буде **ненавидіти невинного і мститися йому**. Відьма ініціює злочини.

Приклад з сучасності: Батько з сином пішли до ворожки. В результаті батько вчинив самогубство, як жертву за порятунок сина від нещастя, яке відьма йому брехливо навіщувала. Після цього син подав відьму в суд, але її ніяк не покарали.

Інший приклад: молодий лікар, батько трьох дітей, зустрів свого колегу. З розмови виявилось, що недавно він був у ворожки, а вона визначила конкретний день, коли на його сім'ю прийде велике нещастя. Він не витримав психічного тиску та йшов повіситися. Колега забрав у нього сумку з мотузкою, викрив злочинну брехню відьми і цим врятував йому життя.

Нагадуємо, що передусім представники Католицької Церкви занедбали проводити необхідне інформування в цій області. Їхнім обов'язком було правдиво перестерігати, що Божий закон цю віщунську і магічну діяльність категорично забороняє, та вказати на згубні плоди. Кожна людина мала б знати, що через зустріч з відьмою добровільно віддає себе під владу не тільки психологічних маніпуляцій, але й демонічних сил. Це налаштовує до духовного, а часто і фізичного самогубства.

На злочинний заклик ворожок і магів до нападу на Президента мусить бути дана адекватна відповідь – державна заборона діяльності цих обманщиць і служителів темряви. **Якщо в США ще немає тако-**

В даний час **Церква з духом соборного аджорнаменто вже на стільки злилася зі світом, що не розрізняє добро і зло, правду і брехню, єресі та правовірне вчення!** Моральний і духовний автогеноцид Церкви і народів продовжується. Мовчанням чи різними жестами Івана Павла II і Франциска Церква сприяє цьому запрограмованому геноциду! Немає жодного бар'єру сатанинській глобалізації! Жодного опору проти програми автогеноциду народів і світу! Ватиканський Титанік тоне. Замість намагання внутрішньо оновити Церкву, створюється тиск для масового самознищення. **В корені цього є власне єресі неомодернізму, синкретизму і толерування аморальності**. Основною програмою теологічних шкіл є цей автогеноцид Католицької Церкви і християнства. **Духовний рак вже повністю проникнув до апостатичного Ватикану, який несе головну провину за процес самознищення християнських народів! Однак покаяння постійно відкидає!** Чи можна йти в апостазії ще глибше?

Що робити?

Існує тільки одна відповідь – одне слово: ПОКАЯННЯ!

1) Єпископи і священники повинні публічно відректися єресей і публічно визнати правовірне вчення!

2) Треба змінити не тільки мислення (metanoein), але і стиль життя (metastrofein). На першому місці в житті християнина має бути Бог, а тим самим і спасіння своєї душі та душ своїх ближніх – обнова інституту сім'ї.

3) Святкування неділі: це час, присвячений не тільки внутрішній молитві в сім'ї, але й зустрічам в спільноті! Було б ідеально, щоб у святкуванні Літургії могли брати участь лиш ті, які пройшли кількарічний катехуменат.

4) Десятина часу: щодня 2,24 години присвячувати Богу (читання Святого Письма, особиста місія). З цього одну годину на день треба присвячувати внутрішній молитві (Мт. 26,40). Духовну обнову чи пробудження необхідно випросити молитвою. Молитва є основою. Крім вервиці, християнам треба показати кілька живих форм молитви і підбадьорювати їх! Місія може проводитись словом і терпінням, але починається молитвою! Багато людей моляться Святу годину з 20:00 до 21:00, і таким чином час, який раніше проводили біля телевізора, тепер присвячують Богу і своїй душі та молитві за спасіння ближніх.

Є молитовні групи, які з вірою в Божу обітницю з Мр. 11,23 (vkpatriarhat.org.ua/?p=27103) просять за навернення окремих осіб, а також за обнову всієї Церкви! (Єз. 37 – vkpatriarhat.org.ua/?p=27184)

2 частина: Єресі історично-критичного методу в теології

Історично-критичний метод в теології (далі – ІКТ) сьогодні привласнює собі виключне право пояснювати Святе Письмо, а таким чином і все католицьке вчення. ІКТ не підкорилася ні Божому натхненню, ні традиції Церкви у справах віровчення (догм) і моралі. Вона базується на атеїстичній філософії, не приймає жодного чуда, заперечує Христове воскресіння, не приймає, що Ісус є правдивий Бог і правдивий Чоловік, єдиний Спаситель, як це навчала Церква протягом 2000 років. ІКТ має єретичне вчення, яке Ісуса Христа поділяє на Христа історичного і Христа (фальшивої) віри, якого нібито вимріяла собі перша спільнота віруючих.

В час, коли Церква була нищена зсередини єресю аріанства, св. Василій Великий взиває: *«...Вся інтелігентність тих, які вишколені у слові, є сповнена брехнею фальшивих і напівправдивих тверджень, як око наповнене порохом»...«Усі ці люди заражені невиліковною епідемією божевільної любові до слави, так що кожен прагне бути вище, ніж інший. Однак в той же час їхній корабель потопав на дно у страшну глибину»... «Кожна вказівний знак (догма), поставлений Отцями Церкви, порушений, кожна підвалина, кожна твердиня здорового погляду правдивої віри порушена..., якщо ворог перший не нападає на нас, то нас ранив власний товариш...».* Такий стан є і сьогодні, але багато хто цього вже не бачать – вони духовно осліпли!

Багато людей заспокоюють: *«Християнство тут завжди було і буде. Єресі були і в перших століттях. Ворота пекельні Церкву не перемогли і не переможуть. Чому не довіряєте Богу і робите зайвий хаос?! Це знак вашої невіри!».* Це твердження лицемірне. Якщо б святий Василій і святий Атанасій не робили розрив і не боролися проти єресей Арія, яким відкрилося 200 єпископів, весь Схід би відпав. Що послідувало за аріанством? Півмісяць. Вже декілька століть велика частина Близького Сходу і з 300 єпархіями Північної Африки знаходяться під жорстокою владою ісламу. Сьогодні ісламізацію просуває єретик Франциск, і лише питання часу, коли над Європою замість хреста панує півмісяць. Заклик до покаяння вважається фанатизмом, а злочинні єресі та брехливі демагогії з просуванням самогубства християнства вважаються мудрістю. Ця сліпота є ознакою масового відступництва всередині Церкви.

Дію духа ІКТ можна порівняти до отруєння через ціаністий калій, що хімічно поєднується з кисневими рецепторами крові. Така взаємодія

Для зосередження допомагає зивання Божого Імені в певному повільному ритмі. При складі «Є» усвідомлю присутність Бога-Отця, при складі «ГО» – присутності Бога-Сина, а при складі «ШУ» – присутності Бога-Святого Духа.

Голосну «а» видихаємо три рази підряд. При першому «а» входжу у відношення до Бога Отця як до **світляного стовпа**, який мене повністю пронизує. Усвідомлюю, що Він мене створив і так любить, що віддав за мене свого Сина. При другому «а» відкриваюся Божому Сину, який хрещенням занурив мене до своєї смерті. Ця Його спасительна сила мене тепер з'єднує зі всіма охрещеними як світляна горизонталь. Таким чином мене пронизує **світляний хрест** Божої сили, в якому я цілковито віддаюся Богу. При третьому «а» відкриваюся Святому Духу. Усвідомлюю, що перебуваю в епіцентрі цього світляного хреста Божої сили і **Святий Дух в цей момент робить мене посередником Своєї всемогутності**, яка тепер виходить з мого нутра і здійснює Божий намір з Америкою.

Чим більше в молитві є цих живих моментів, тим інтенсивніше діє Божа всемогутність!

Коли Господь вивів ізраїльський народ з рабства і водив його пустелею, то Свою присутність виявляв у світляному стовпі, який знаходився між небом і землею (Вих. 13,21-22). Також коли Мойсей молився за народ з піднятими руками в шкіні заповіту, над наметом з'явився світляний стовп Божої присутності (Вих. 33,9).

Спробуй з вірою 5 хвилин повторювати Боже Ім'я. Усвідом, що Бог тебе бачить і чує.

У Христі

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

15.02.2017

Копії: Президенту і віце-президенту США; Новому уряду США і політичним партіям; Єпископам США; Представникам протестантських деномінацій США; ЗМІ США

Відьми і окультисти проти Трампа – Відповідь!

Американське інформаційне агентство WND повідомило, що відьми, окультисти і представники інших магічних угруповань вирішили об'єднатися в боротьбі проти президента США Д. Трампа. Ритуали хочуть проводити до тих пір, поки (як висловилися) не усунуть президента з уряду. По суті йдеться про **заклик до організованого зло-**

Духовна мобілізація за Трампа

3 частина

Візантійський Вселенський Патріархат закликав до молитовної мобілізації. У ці дні і години відбувається не тільки психологічна, але й духовна боротьба! **Якщо президент має запроваджувати справжнє добро для США і світу, то в цій боротьбі він фактично безсильний, хоча й добре розпочав.** Перед ним є багато пасток і небезпек, які готують не тільки злі або обманені люди, але за якими є **космократорес** в піднебесних просторах (Еф. 6,12). Тому перемога над силами брехні і смерті залежить не лише від нього, але й від кожного з вас, які будете брати участь в молитовній мобілізації.

подаємо наступний варіант молитви: Таїнство Божого Імені.

Ісус обіцяв увечері перед Своєю смертю: *«Істинно, істинно кажу вам: Чого б ви тільки попросили в Отця, Він дасть вам у Моє Ім'я»* (Ів. 16,23).

На іншому місці Ісус каже: *«Ім'ям Моїм виганятимуть бісів, будуть говорити мовами новими; гадюк руками братимуть, і хоч би що смертоносне випили, не пошкодить їм; на хворих будуть руки класти, і добре їм стане»* (Мр. 16,17-18).

Таїнство Божого Імені

Повільно з вірою вимовляй святе Ісусове Ім'я – прямо в єврейському оригіналі: «Є-ГО-ШУ-А».

Бог в палаючому кущі частково відкрив Мойсею таїнство свого Імені. Він – Всемогутній, Він завжди був і Є (YHWH-Ягве) (Вих. 3,14). Але повноту свого Імені Бог відкрив аж тоді, коли **Боже Ім'я повністю об'явив у своєму Синові** (прим.: син має ім'я по-батькові, напр. Василь Володимирович). Боже Ім'я виражає не тільки Божу сутність Ягве, але і єдність та внутрішнє відношення Отця, Сина і Святого Духа, а також відношення Трійного Бога до нас, людей. Воно виражає таїнство спасіння. Ім'я ЄГОШУА буквально означає: (Трійний) Бог є наше спасіння. Ісус Сам визнає: *«Я об'явив людям Твоє Ім'я, яке Ти дав Мені...»* (Ів. 17,6). Ім'я Ісус – це грецький переклад скороченого Божого Імені Єшуа. **Власне Ім'я Спасителя по-єврейськи є Єгошуа.** Це Ім'я Боже і святе, про нього було сказано: *«Кожен, хто призове Ім'я Господнє, спасеться»* (Рим. 10,13).

Оскільки це Ім'я святе (див. II Заповідь: *«Не зивай намарно Ім'я Господа»*), тому, щоб не допустити його зневаги, в повсякденному вживанні далі використовуймо грецький скорочений переклад цього Імені – «Ісус». Але в особистій і внутрішній молитві можеш повільно з пошаною і вірою повністю промовляти це святе Ім'я: Єгошуа.

з отрутою, яка приносить смерть, проходить набагато швидше і легше, ніж взаємодія з киснем, що приносить життя. Смерть настає від недостачі кисню. Подібно діє і дух, який є за ІКТ: підлещує мисленню старої людини, яка потім з'єднується з цим духом брехні швидше, ніж з Духом правди. Природна, тілесна людина своїм чисто раціональним підходом до Святого Письма завжди породжувала і буде породжувати ересі (при чому з легкістю), а потім з великою швидкістю їх поширює. Ціаністий калій має приємний мигдальний запах. Подібно і всі ересі, включаючи ІКТ, приємно улещують тілесній людині. Після його споживання людина просто немилосердно і швидко задужена. Те саме відбувається зі студентами теології або читачами літератури ІКТ. Кожен, хто відкрився і прийняв до своєї душі отруту ІКТ, вже не здатен прийняти живе Боже слово, і так настає духовна смерть через невіру.

Святий Василій ясно вказує, що Святе Письмо є для життя і кожен буде відповідати, чи в своєму житті керувався цією залежністю від Божого Слова, чи ні. **Теологи ІКТ зовсім не розуміють основний сенс Святого Письма.** Відношення до Божого слова, яке мали Святі Отці Церкви, для них є абсолютно чуже! Яку тоді користь приносить Церкві ІКТ? Таку, яку людині приносить ціаністий калій.

Чи розум є найвищою нормою правди?

Просвітництво, а також атеїстична історична критика в теології (ІКТ) проголосили найвищою інстанцією людський розум. Однак це абсурд! Розум використовують у своїх інтересах і злочинець, і праведник. Розум злочинця бунтується проти Бога, а тому відкидає правду і ліквідує її. Розум праведника підпорядковується Богу, а тому шукає правду і поширює її. Коли прийде смерть і Божий суд, праведник буде спасений, а злочинець – засуджений.

Діяльність ліберальних теологів (ІКТ) для Церкви є тим, чим для землеробства був би вишкіл агрономів, які б плекали різні види шкідників, взаємно в цьому змагалися б і отримували б за це найвищі наукові титули, поки не заморили б весь урожай настільки, що врешті спричинили б світовий голодомор.

Професор Ета Ліннеманн була **ученицею Р. Бульмана**, а також Е. Фухсе, Ф. Гогартена, і Г.Ебелінга. Після свого навернення вона сказала рішуче **«Ні!» історично-критичній теології:** *«Безповоротно вважаю за сміття все, що я викладала і написала аж до того часу, коли відкрила своє життя Ісусові. У 1978 р. я власноручно викинула це у сміття і щиро прошу вас: якщо ще маєте децю з цього у своїй бібліотеці, зробіть те саме».*

Далі вона констатує: «*Божих дітей, охочих ревно служити Богові, одну генерацію за другою ми „переводили через вогонь” і жертвували цьому Молоху атеїстичної теології. В результаті маємо генерації спокушених спокусників. **Коли вже нарешті повернемося і покинемо це ідолослужіння?**».*

З власного досвіду вона перестерігає: «*Кожен, хто піде цією дорогою безбожності, у своїх рішеннях вже не свобідний; тут є щось чи хтось, хто його змушує. Цей тиск здійснюється не тільки за посередництвом сформованих методів. Це демонські сили, під тиском яких опиниться кожен, хто стане на цю дорогу. Від цього моменту він вже не вільний, але підлягає нестримній силі.*».

ІКТ змінює мислення студентів

Проф. Ліннеманн пише: «*Створювання гіпотез при вивченні Старого і Нового Завіту – це система, яка стабілізує сама себе. До цих гіпотез ІКТ відносяться так, ніби вони були реальними. Хто їх так прийме до свого мислення, той ними формується і перемінюється. Тому ризик вивчення теології є значно великим, оскільки ці зміни відбуваються неминуче і непомітно.*

Студент також перебуває під сильним тиском колективу. Студенти, особливо зі старших курсів, або ті, які мають виняткові здібності, є “співвихователями” і вирішальними співносіями цієї соціалізації.

Студент мусить писати праці, в яких повинен довести, що достатньо освоїв спосіб праці ІКТ. Він перебуває під тиском, щоб думати, говорити і писати в історично-критичному напрямку. Це веде до серйозних змін в його мисленні і вірі. Він вже не є сам собою. Те, що навчився під час студій, ставиться вище, ніж Боже Слово, і закриває йому доступ до нього.

Святий Пій Х пише: «*Хто почує, скільки ці дослідники виявили в Біблії неточностей, може легко подумати, що перед ними ще ніхто Святе Письмо не читав і не досліджував. Однак, перед ними був цілий ряд вчених, які набагато перевищували їх обдаруваннями, освітою і святістю життя. А ці покірні вчені Святе Письмо не лише в жодному разі не применшували, а навпаки: чим докладніше його досліджували, тим щиріше дякували Богу, який вирішив так з людьми розмовляти. Ці вчителі для вивчення Св. Письма не використовували такі засоби, які використовують модерністи (сьогодні ІКТ), виходячи з філософії, яка заперечує Бога. Ані свій розум не вважали найвищим і абсолютним мірилом своїх висновків. Думаємо, що кожному зрозуміло чим власне є*

багатьох Церковних керівниках. Присягу мав би скласти і кожен священник! Присяга виражає суть і задає напрямок духовної реформи. Усвідом, що копія цього документа буде записана з твоїм іменем у Книзі життя. В годині смерті, коли кожен кардинал, єпископ і священник буде стояти на Божому суді, буде конфронтований з цим документом.

Ісус ясно каже: «*Якщо не покається, всі загинете*» (Лк. 13,3).

Найважливіше для тебе – спасти свою безсмертну душу і не бути навіки засудженим! Можливо, цей великопосний заклик до покаяння для тебе є вже останнім шансом. Ісус перестерігає тебе притчею про безплідну смоковницю! Чи ти священник, чи єпископ, чи кардинал – якщо відкинеш покаяння, то проголошуєш над собою вирок вічної смерті – вічної погибелі!

Присяга вірності Христу і Церкві

1) Відрікаюся духа антихриста, духа історично-критичного неомодернізму і атеїзму, який є за ним!

2) Відрікаюся духа синкретизму, духа *Nostra aetate*, тобто духа пошани до поганських культів і їх демонів, та їх вираження в міжрелігійному діалозі (Асиж, Астана...!)

3) Відрікаюся духа гендер-ідеології, яка просовує всі форми сексуальних збочень ЛГБТК!

4) Відрікаюся духа сатанізму за ювенальною юстицією, який психічно, сексуально і фізично тиранізує і вбиває дітей!

5) Відрікаюся сатани і демонів, передусім тих, які в даний час діють через різні приховані форми магії, віщування і спиритизму (гомеопатія, акупунктура, гіпноз, ворожіння маятником...) і духа Нью Ейдж!

6) Відрікаюся духа масонства та Нового Світового Порядку, який програмує моральний, духовний і фізичний автогеноцид людства!

7) Відрікаюся всіх церковних демонів, передусім духа фарисейства, садукейства, церковної гордині, бездухої обрядовості, мертвого законництва і юдівського грошолобства.

Вірю і визнаю, що за мене і за мої гріхи Господь Ісус Христос помер на хресті і на третій день воскрес із мертвих – реально та історично!

Приймаю Господа Ісуса за свого Спасителя і віддаю Йому та щодня хочу віддавати своє життя!

Приймаю і щодня хочу приймати заповіт з хреста, виражений словами Ісуса до учня: «*Ось Мати твоя!*»!

Приймаю і щодня хочу приймати в повноті Святого Духа, щоб бути «мартирем» Христа, як апостоли!

Підпис _____ Дата _____ 2017 р. Б.

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

1.03.2017

може настати справжня місія для порятунку безсмертних душ. За наказом Христа, ми повинні проводити місію для всіх, не тільки для буддистів, індуїстів, мусульман, але і для євреїв! Гріх з нашого серця усуне тільки Христос, аж ніяк не Будда чи Магомет.

Питання сучасного папства

Франциск зі своїми найближчими співпрацівниками 15 грудня 2016 р. виступили з пропозицією т.зв. **децентралізації**: папа вже мав би бути тільки символом єдності. Чи можливо ще зупинити кризу папства, яка досягла свого апогею за Франциска? В історії було більш ніж 30 антипап, був довгий період двоєпапства чи троєпапства, але все ж суть папства залишилася.

Дякувати Богу за чотирьох кардиналів, які зуміли виступити на захист моральних основ, навіть за ціну знеславлення. Один з варіантів – щоб вони самі або ще разом з іншими кардиналами, які мають з ними внутрішню єдність, після правдивого жесту покаяння могли вибрати нового папу. Ліберальна група сьогодні могла б вибрати тільки еретичного антипапу, який, звісно ж, був би недійсним, як недійсним є сучасний псевдопапа Франциск! Він, як явний еретик, згідно доктринальної булли Павла IV, займає папський уряд незаконно.

Бог має багато можливостей порятунку, але умова з нашого боку одна – чинити правдиве покаяння.

У час троєпапства чеський священник Ян Гус домагався моральної реформи священства та ієрархії. Йому приписали ересі, які він ніколи не проповідував. Його спалили, а покаяння відкинули. Але потім прийшов інший священник, Мартін Лютер, і половина Католицької Церкви відпала.

Згодом відбувся Тридентський Собор, який провадили святці! Плодом була реформа і багато святих.

Потім відбувся II Ватиканський Собор, який провадили еретики. Плодом є деформа і багато еретиків.

Покаяння повинен чинити передусім кожен кардинал, кожен єпископ, кожен священник. Акт покаяння – це акт покаяння і правди. Необхідно признати свою помилку: я був обманутий, але тепер стаю до Божого світла, під Ісусів хрест і віддаю Йому свою помилку та гріх. **Зовнішнім жестом покаяння є усне і письмове відречення ересей і визнання віри, яку мали апостоли, святі і мученики. Нехай ця присяга буде підтверджена перед двома свідками твоїм і їхнім підписом.** Її можна порівняти до антимодерністичної присяги святого Пія X. Присяга є умовою зняття духовного прокляття, яке поки що залишається на

цей метод модерністів (сьогодні ІКТ). Першим іде (невіруючий) філософ, після нього приходить (невіруючий) історик, за ними слідує атеїстична критика (як внутрішня, так і текстова). Головний напрямок визначає атеїстична філософія, тому на кінець вже не йдеться про звичайну (об'єктивну) критику, але про агностичну (що заперечує можливість об'єктивного пізнання) та еволюціоністичну (що заперечує Бога Творця). А тому, хто її признає і нею користується, той признає і поміщений в ній блуди і є противником католицького вчення».

Святий Пій X продовжує: *«Які методи вони мають для здобування студентів і молоді? Через галасливе наголошення на науковості, а з другого боку – через висміювання, думка молодих студентів стає одурманеною і збентеженою. З одного боку – не хочуть, щоб їх вважали за неуків і тупих, а з другого – хочуть виглядати вченими. Спонукані власною гордістю і цікавістю, вони часто піддаються модернізму (сьогодні неомодернізму – ІКТ) і цілковито йому віддаються».*

Принципи ІКТ

1) Реальність Бога вже заздалегідь виключена.

Деякі дослідники ще припускають Його існування, але це не є живий Бог, який сотворив, утримує і керує сотворінням.

2) Декалог, згідно ІКТ, вже не діє.

Відповідь церковної Традиції: Десять Божих заповідей не були скасовані. Навпаки, вони набули свого повного значення в Христовому зобов'язуючому поясненні Декалогу в Нагірній проповіді (Мт.5-7).

3) ІКТ диктує, що в Біблії є правда, а що є брехня – міф.

Уже такий підхід до Біблії є дуже зневажливий, і навіть демонський (див. 1Кор. 2,14).

Статистика

В 60-х рр. у США відвідування храмів католиками становило 75%. В 90-х роках – приблизно 28%. Відвідування в Польщі у 1989 р. було приблизно 75%, а лише за чотири роки після падіння комунізму відвідування впало до 28%, а у Варшаві – до 18%. **Колапс, який у США тривав 30 років, в Польщі тривав чотири роки.**

Німецький журналіст А.Саррах пише про ІКТ: *«Тут не маємо нічого спільного з історією біблійної критики, але скоріше з історією спекуляції або з історією патології».*

Що стосується історично-критичного методу, то це метод, який без самокритики ставить один помилковий висновок на другий.

А читаючи деяких критиків, складається враження, що **їдеться швидше про демагогів, ніж дослідників.**

Екзегеза, яка вже не живе Біблією, стає археологією – мертві ховають своїх мерців.

Сьогодні, як і вчора, спасительна віра полягає у прийнятті Божого слова як Божого, а не як людського (див. 1 Сол. 2,13). Тому в часи апостолів і сьогодні Бог робить однакові чуда та знамена. **Святі не знали ІКТ, а тому саме вони найкраще розуміли Святе Письмо.**

Біблія натхненна Богом

а) «*Все, що в них (в частинах Біблії – Святого Письма) написано, натхненне Богом*» (2 Тим. 3,16).

б) «*Бо ви знаєте, що жодне пророцтво в Писанні не залежить від власного пояснення*» (2 Пт.1,20).

Крім цих двох основних свідчень майже на кожній сторінці Біблії знайдемо її власне свідчення про те, що вона є Божим словом – Святим Письмом. Хто цьому власному свідченню Біблії не вірить, той виступає не лише проти Божого слова, але цим одночасно оголошує брехном самого Бога, основоположника Святого Письма.

Тому кожен єпископ, священник і теолог повинен беззастережно відректися духа історично-критичного методу (ІКТ). Хто цього не зробить, залишиться під прокляттям (Гал. 1,8-9). Якщо в цьому стані помре, потрапить під вічний засуд!

Відрікаєшся цього духа ересі? – Так! Відрікаюся!

Чи віддаєш Ісусу свої гріхи і приймаєш Його за свого Спасителя і Господа? – Приймаю!

Чи приймаєш в повноті Святого Духа, як апостоли? – Приймаю! Амінь!

Як жест віри спали єретичні книги (Діян. 19,19).

3 частина: Первородний гріх (в Адамі) і визволення (у Христі)

Кожна людина прагне досконалого щастя, прагне Бога, і навіть якщо цього не усвідомлює: «*Ти створив нас для себе, о Боже, і неспокійне людське серце, поки не спочине в Тобі*» (св. Августин). Але в нутрі людини є і гріх – втілена брехня. Вона спричиняє те, що задоволення цього щастя людина шукає там, де його знайти неможливо. Гріх в нас – це есенціальний самообман.

Приклад плодів брехні в нас: 12-літній дівчинці мусіли відрізати ногу вище щиколотки, щоб врятувати їй життя. Але її батько забрав

поширював ересі. Він прийняв їх від єретика Л. Дюшена. Єретичного духа не зрікся. Повністю відкрив йому двері до Церкви просовуванням II Ватиканського Собору. Його згубні плоди ми сьогодні пожинаємо. Ронкаллі вчинив найбільший злочин – **зловжив найвищим папським авторитетом і авторитетом Собору для просування поступового самогубства Церкви.** При цьому зловжив католицьким мисленням, яке не припускало, що папа і Собор могли б помилятися.

Сьогодні, коли минуло більш ніж 50 років, якщо хочемо правдиво казати, мусимо признати: **Іван XXIII був єретиком, II Ватиканський Собор був єретичним Собором.** Перша Божа Заповідь наказує шанувати єдиного Бога, але Собор наказав вшановувати поганські культури, тобто і їх демонів. II Ватиканський Собор також має на сумлінні постсоборну ісламізацію Європи.

Сьогодні Франциск довершує процес самогубства Церкви. Плодом II Ватиканського Собору є те, що соціологи називають постхристиянським світом і постхристиянською культурою. На противагу цьому, постісламського світу та постісламської культури не існує! Якщо мертве християнство хоче запроваджувати діалог або співіснування зі завоєвницьким ісламом, то є питанням лише кількох років, коли над Європою запанує півмісяць і шаріат.

Деякі прирівнюють західний постхристиянський світ до пацієнта, який своїм аморальним і безбожним стилем життя спричинив серйозні проблеми зі здоров'ям. Але цей пацієнт відкидає оздоровлення, яке зумовлене зміною життєвого стилю, і радше обирає евтаназію. Приймавши аджорнаменто II Ватиканського Собору, Церква вигнала духа покаєння і спричинила собі смертельно небезпечні духовні недуги, однак вперто відкидає оздоровлення, зумовлене саме покаєнням, тобто зміною життя. Вона радше обирає духовну евтаназію. Єпископи і священники не наголошують на основних правдах християнської віри. Вони не вказують на реальність смерті, суду, вічності. Не вказують на підступність гріха, ані на його трагічні плоди, якими є страждання дочасне і вічне. Проповідають тільки якісь філософії та психології, а замість спасительної місії ведуть безглуздий міжрелігійний діалог. **Тільки тоді по-справжньому зрозуміємо винятковість спасіння у Христовій спасительній жертві на хресті, коли нарешті признаємо реальність гріха в нас, і те, як він нас постійно обманює і поневолює.**

Без покаєння Божий Дух не може обнови́ти Католицьку Церкву!

Тільки обновлена покаєнням Церква має силу виступати проти процесу ісламізації і проти аджорнаменто з духом цього світу. Тоді

моральних норм. Той факт, що Франциск є недійсним папою, підтверджує як Святе Письмо (Гал 1,8-9), так і догматична булла Павла IV.

Теоретично існує два **варіанти: або визнати, що на посаду папи міг дістатися єретик, або прийняти єресі як правди віри всупереч всій Традиції Церкви та вчення Святого Письма!** Масони і модерністи знають, що католики радше приймуть єресі як католицьке вчення, ніж визнають, що папа може бути єретиком.

Тому масони і вороги правди, метою яких є геноцид людства, можуть використовувати Католицьку Церкву як найефективніший інструмент для сатанізації народів! Єдиним рішенням є правдиве покаяння – визнати співпровину за такий стан! Тоді ті, які відреклися єретичної системи, нехай оберуть серед кардиналів чи єпископів нового правовірного папу, а теперішнього єретика хай екскомунікують! В іншому випадку масони будуть тягати католиків за ніс аж до їх повного самознищення!

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

22. 02. 2017

Великий піст 2017 – реформа Церкви

Коли Ісус говорив про покаяння, двічі наголосив: *«Якщо не покаєтєся, всі загинете!»*. Він продовжував притчею про безплідну смоківницю: *«Тоді він сказав до виноградаря: „Оце три роки, як я приходжу, шукаючи плода на цій смоківниці, і не знаходжу. Зрубай її: нащо їй землю займає ще?»* А той озвався до нього: *„Пане, лиши її ще на цей рік: я обкопаю навкруг неї і обкладу гноєм. Може, щось вродить за рік, а коли ні, то ти її зрубаєш.»* (Лк. 13,7-9). Ця притча стосується і тебе. Ісус дає тобі шанс ще цього року, ще в цей час посту. Якщо не принесеш плоди, гідні покаяння, тебе зустріне доля безплідної смоківниці. Будеш відрізаний з Божого виноградника і вкинений у вогонь.

Іван XXIII своїм аджорнаменто відкрив двері Церкви для світського мислення. Самогубне аджорнаменто сьогодні довершує папа Франциск цілуванням ніг транссексуалів і просовуванням ісламізації на кожну парафію.

Ронкаллі (Іван XXIII), будучи вчителем історії, у 1911 р. разом з модерністами потрапив у чорний список, бо в семінарії у Бергамо

доську з лікарні і віддав її на лікування «чудодійній» цілительці. Товариш попереджав його, наполягав, щоб повернути дитину в лікарню, щоб «цілителька» своїм шарлатанством не спричинила дитині смерть. Але батько образився на товариша і стояв на своєму. За кілька тижнів дівчинка померла... Минуло 20 років, однак досі батько не дозволить нічого сказати проти шарлатанки і ненавидить свого доброго товариша. Незбагнено! Це плід засліплення гріхом! А подібних випадків є тисячі.

Тут просто не діє розум і об'єктивна правда! Первородний гріх – це запрограмоване нищення і самознищення: моральне та фізичне, дочасне і вічне! Однак деякі демагоги і філософи стверджують, що гріха не існує! Відповідь: тоді скасуйте суди, в'язниці, справедливі закони, розпустіть міліцію і армію. Але гріх існує і робить нещасними кожну людину, цілі народи і все людство. Хто нас визволить з цієї смерті? Тільки і тільки наш Спаситель Ісус Христос!

Реакція нашої порушеної природи – «старої людини»

Як ми реагуємо, коли хтось говорить нам сувору правду про помилки, які робимо, про погані звички або занедбання своїх обов'язків в сім'ї чи на роботі? Реакція така, що людина образиться, бо не зносить об'єктивну правду.

Джерело конфліктів – суб'єктивна правда

Існує об'єктивна правда, але люди мають свою суб'єктивну напівправду, якої тримаються. А тому між людьми виникають конфлікти. Тому в кожному суспільстві і історії людства завжди існували закони, що карали тих, які просували суб'єктивну правду, якою серйозно шкодили іншим.

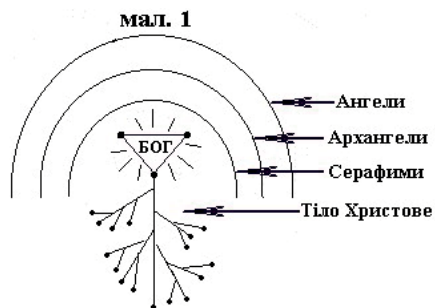
Приклад суб'єктивної правди: *На суді у справі розлучення всі присутні свідки, які чули свідчення чоловіка, були повністю згідні, що він невинний і дружина дуже погана. Але коли потім говорила дружина, їй майже лилися сльози від співчуття, якою жертвою вона стала і який він злочинець.*

Сьогодні виступають цілі системи брехні, які масово обманюють людей, так що вони втрачають здатність розрізняти об'єктивну правду. До них належать сучасні глобалізаційні програми та ідеологія Нового Світового Порядку. Прикладом є **гендер**. Гендеристи офіційно брешуть і заперечують найпримітивнішу реальність, що чоловік є чоловіком, а жінка жінкою.

Це плоди родовища зла і брехні, первородного гріха в нас, який має суб'єктивну правду (самообман), а об'єктивну правду не усвідомлює і відкидає.

Таїнство первородного гріха можливо зрозуміти лише у відношенні до Христового хреста і Його відкупительної смерті. Боже слово нам вказує на два протилежні полюси: на Адама і на Христа. Хто залишається в Адамі, перебуває в смерті і в рабстві. Хто входить до Христової смерті, той має нове життя і справжню свободу.

Кардинал Й. Ратцінгер пише: *«Нездатність розуміти первородний гріх і нездібність пояснити його вірним дійсно є однією з найважливіших проблем сучасної теології і пасторації. З християнського погляду, “визволення” передовсім є визволенням з рабства гріха, а це є в Христі...».*

Боже життя у Христі (мал. 1)

Ми народилися як діти Адама, без Божого життя. Якщо знову не народимося, а залишимося в цьому стані духовної смерті, будемо навіки засуджені. Ісус сказав: *«Мусите знову народитися. Що народилося з тіла є тіло, що народилося з духа є дух»* (Ів. 3,6 і наст.). Як маємо знову

народитися? Йдеться про прийняття Господа Ісуса у своє життя через віру! *«Тим, які Його прийняли, дав право дітьми Божими стати»* (Ів. 1,12). *«Бог дав нам життя вічне, і це життя – у Його Сині. Хто має Сина, той життя має; хто ж Сина Божого не має, той життя не має»* (Ів. 5,11-12). Чи маєш вже тепер життя вічне? Якщо маєш Сина, то маєш Його життя і Його справедливість.

Бог створив ангелів, архангелів, серафимів... (див. малюнок). Життя цих духовних істот є близько Бога. Ми, однак, отримали вищу гідність. В Христі ми маємо життя безпосередньо в Бозі! Святий Августин вважає, що діло спасіння є набагато більше, ніж створення неба і землі, бо небо і земля проминуть, але вічне життя ніколи не закінчиться.

Через хрест і смерть до свободи

Адам діяв сам із себе, відокремлено від Бога. В цьому була ціла трагедія раю. Ісус, навпаки, у всьому був залежний від Бога. Його програмою було: *«Отче, не моя, а Твоя нехай буде воля»* (див. Мт. 26,42).

Можемо сказати, що кожне Ісусове діло, зроблене на цій землі, базувалося на принципі смерті і воскресіння, хоча діло Голготи мало здійснитись аж на кінець Його життя. Бог розпізнає своїх слуг лише за тим, чи вони пройшли смертю аж до сили воскресіння.

Павло VI підписав документи II Ватиканського Собору, які містять явні ересі, а особливо декларацію *«Nostra aetate»*. Цією декларацією були порушені основні правди віри і суть цілого християнства. Пошану до демонів поставили на один рівень з пошаною до істинного Бога. Була зліквідована будь-яка місія, а християнство і поганські культури почали трактуватися як рівноцінні в питанні спасіння! Цю декларацію просунув кард. Кеніг, який був відомим прихильником модернізму і масонських ідей. Модерністи просунули на папу свою людину, тому мали певність, що будуть просунені їхні документи, які папа згодом підпише! **Урядом папства зловжили, щоб завдати смертельний удар Католицькій Церкві.**

Тому зрозуміло, що Іван XXIII і Павло VI не були законними папами. Вони ще до обрання були еретиками і, будучи т.зв. папами, просунули ересі. Вони свідомо співпрацювали у знищенні Церкви! **Тому й II Ватиканський Собор був і є недійсним, а ці папи, як еретики, повинні бути посмертно виключені з Церкви! Вони скоїли набагато більший злочин, ніж папа Гонорій, який був посмертно виключений з Церкви.**

Якщо існує примат і непомильність папи, то немає іншого рішення, ніж визнати, що повністю діє булла Павла IV «Cum Ex Apostolatus Officio», яка постановляє, що коли хтось є еретиком ще перед обранням на папу чи після обрання, то займає уряд папи незаконно і є виключений з Церкви, а його дії є недійсними! В іншому випадку, примат і непомильність папи заперечується.

Іван Павло II (1978-2005) просовуванням т.зв. духа Асичу (1986) вже реалізував ересі *Nostra aetate*. Крім того, він відповідальний за поширення ересей неомодернізму (т.зв. історично-критичного методу) в усі семінарії і теологічні факультети. Також він відповідальний за педофільні скандали та за скасування екскомуніки на масонів.

Бенедикт XVI (2005-2013) зловжив папською владою для беатифікації еретика Івана Павла II і цим канонізував його ересі. Цей вчинок є неправосильним, Бенедикт XVI стягнув на себе анатему (Гал 1,8-9) і втратив уряд папи!

Якщо будемо стверджувати, що він і після цього залишився папою, а його жест непомильний, то цим заперечується уся суть християнства!

Франциск I (2013): Уже самі його вибори були недійсні, бо він був еретиком ще будучи єпископом. Будучи недійсним папою, він почав зловживати папським урядом. Чотири кардинали виступили проти його ексгортації, якою він заперечив і саме існування загальнодіючих

Венецію. Але через тиск громадськості мусів їх повернути назад.

Ідею перетворення Церкви в модерністську Ронкаллі виношував в своєму серці вже тоді, коли його викрили публічно звинувачували в модернізмі. Саме він таємно перевів Церкву з **епохи віри в Христа – в епоху влади антихриста**. Це була найбільша зміна, якої Церква зазнала від свого початку! 25 січня 1959 р., за три місяці після свого обрання, Іван XXIII запланував Собор. На ньому відкрив двері модерністам і дав їм повну владу. **Через цей Собор здійснив свою давню мрію: до цілої Церкви просунути модерністські єресі – аджорнаменто, тобто анти-євангеліє (Гал 1,8-9)**. В цьому напрямку продовжував і його наступник Павло VI (Монтіні), якому Ронкаллі приготував шлях до папства.

На II Ватиканському Соборі Іван XXIII призначив т.зв. робочу президію, що складалася в основному з модерністів. Вони підступно просували свою і його програму. Активну участь в дискусії брали лише близько 200 єпископів з 2 200. Решта не були включені, а ліберали мали повну можливість висловлюватися. Однак коли, наприклад, правовірний кард. Оттавіані представив проект *«Про джерела божественного одкровення»*, то Іван XXIII негайно втрутився і скасував цей проект.

Термін **«аджорнаменто»** є двозначний. Йшлося про маніпуляцію. Навмисне склали враження, що йдеться про створення умов в Церкві, щоб проголошувати основні правди віри для світу сучасною мовою. Але насправді йшлося про те, щоб **основні правди віри пристосувати до мислення світу, а отже заперечити суть цілого християнства**.

Приклад єретичного висловлювання Івана XXIII на Соборі: *«Католицьке віровчення слід розуміти як сукупність позитивних цінностей, а тому не слід засуджувати і відкидати тих, які вибрали фальшиву дорогу»*.

Під нечітким і неясним формулюванням *«сукупність позитивних цінностей»* дана можливість усунути об'явлені Богом правди віри. Тоді вже не можна говорити про розрізнення між добром і злом, між правдою і брехнею. **Плодом цієї єресі Івана XXIII став єретичний документ «Nostra aetate» (1965), Вавилон в Асизі (1986), а в світі – гендерна шизофренія**. Сьогодні це дійшло вже так далеко, що офіційно заперечуються об'єктивні правди та існування позитивних цінностей! Такими є плоди аджорнаменто - модернізм в Церкві і в світі.

На похороні Івана XXIII один з єпископів сказав: *«Тепер Церква має два антитипи з іменем Іван XXIII»*.

У 1963 році на папу був обраний Павло VI. Масони знали, що в моральній сфері він скомпрометований, і тому легко могли його шантажувати.

В Євангелії від Марка 8,35 Господь Ісус говорить про душевну активність людини і **про необхідність втратити свою душу заради Нього і Євангелія**. В душі є осередок наших відносин (до себе, до людей, до речей...). Те, що мусимо втратити, а разом з тим в даний момент і свою душу, часто не є якимось гріхом, але тут йдеться про нібито нешкідливу любов, яка через природню схильність змінює наш правильний напрям. Так, людська схильність відіграє важливу роль у нашому житті, а тому мусить прийти хрест, щоб очищувати нас. Деколи єдиний погляд назад може змінити все. Людина втратить з поля зору вічні вартості, Боже світло, і задивиться на марноту та у фальшивому світлі втратить Боже Царство.

Чому Боже життя в нас так слабо проявляється? Чому це Боже життя так мало видно? Причина полягає в тому, що ми живемо ще у своїй душі (у своїй волі, у своєму розумі...), працюємо і служимо у власній силі, не беремо силу від Бога. Незалежна душа є перешкодою для нового життя, тому мусимо її втратити заради Господа Ісуса.

Залежність від Бога: *«Нас бо увесь час живими віддають на смерть за Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у наших смертних тілах»* (2 Кор. 4,11). Що це означає? Це просто означає, що не будемо робити нічого без уповання на Бога. Не буду покладатися на себе. З'ївши заборонені плоди, Адам привласнив собі внутрішнє право на владу, щоб усе робити і вирішувати самому, однак, ця влада була незалежною від Бога. Такою владою виконував не волю Божу, але сатани. Тому не можемо діяти за своєю ініціативою. Мусимо жити Божим життям, від Нього мусимо отримувати все, і це є життя в другому Адамі – у Христі!

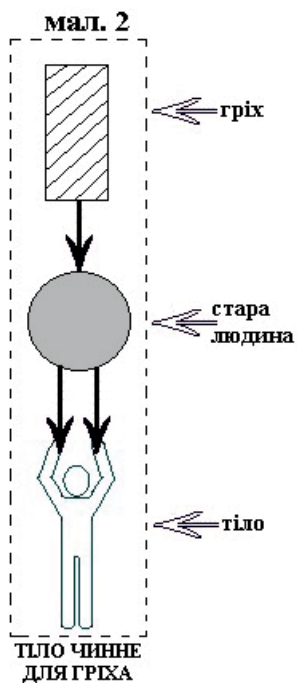
Юридична особа: Катехизм ставить питання: Як гріх Адама став гріхом усіх його нащадків? Так, що вони вже вийшли з духовно мертвого Адама. Той, хто сам є мертвим, не здатний передавати життя. Передає лиш те, що сам має – духовну смерть. Його нащадки народжуються такими, яким є він – духовно мертвими. Все, що потрібно зробити, – це відділитися від Адама та увійти у Христа. Він згодом стане нашим життям. Бог в певному сенсі дивиться на Христа так, як і на Адама. Бог вважає Адама і кожного, хто походить від нього, однією людиною. Таким самим чином вважає Христа головою, а кожного, хто походить від Нього, об'єднує в одній новій людині, яка живе Його життям. Це наче юридичний термін «юридична особа». Складовою частиною цієї цілісної особи є кожний, хто прийняв Ісуса за свого Спасителя і Господа. Що б не зробила юридична особа – це відноситься до кожного.

Два запитання і відповіді до Рим. 5,12:

1) Які дві негативні речі прийшли на світ через одну людину? Гріх, а через гріх – смерть.

2) Скількох людей засягнула смерть і чому? Всіх, тому що всі в ньому згрішили (крім Богородиці!).

Якщо залишаємося в Адамі, то ми є духовно мертві. Якщо залишаємося в Христі, то маємо Його життя.

Гріх, стара людина і тіло (мал. 2)

«Знаємо ж, що старий наш чоловік став розп'ятий з ним, щоб знищилось оце гріховне тіло, щоб нам гріхові більш не служити... не видавайте членів ваших гріхові за знаряддя...» (Рим. 6,6-13).

В цьому уривку маємо три важливі чинники. Першим є гріх, другим – стара людина і третім – тіло. Під поняттям тіло розуміється не тільки наше біологічне тіло з його членами та п'ятьма відчуттями, але і сили нашої душі, якими є розум і воля.

Гріх є персоніфікованим володарем, який сплутує людину та змушує її чинити всі конкретні гріхи. Людина стає рабом гріха, є підпорядкована цьому тиранові і виконує всі його накази.

Стара людина, про яку згадує Біблія, це є наша людська природа в Адамі. Глибоко в людині є любов до гріха. Коли з'явиться спокуса, людина радіє, що чує її заклик, і щасливо підкориться її силі. Гріх є сильним чинником, а коли в конкретній ситуації зустрінеться ще й зі старою людиною – в результаті виникне миттєва співпраця.

В такому поєднанні ці двоє шукають якесь знаряддя і знаходять тіло. Душевні сили тіла дають працю членам. Або дають вказівку очам, щоб дивилися, вухам, щоб слухали, або рукам, щоб рухалися. Таким чином тіло виконує накази, продиктовані гріхом та підтримувані старою людиною. Гріх є шефом, стара людина підпорядковується його наказам, а тіло практично їх виконує у формі прогріхів. Ці троє мають єдність, є однозгідними. Результатом їх співпраці є численні гріхи, які чинимо.

папський престол **Бенедикта XV** (Джакомо делла К'єза, 1914-1923). Він, ще будучи молодим священиком, став **протеже кард. Рамполли**, держсекретаря, про якого було відомо, що він просував масонські ідеї та модернізм. Тому Пій X звільнив його з посади держсекретаря. Тоді К'єза, вже будучи папою, знову давав в Церкві простір для розвитку модернізму. **Він одразу ж скасував кари для модерністів**, а на ключові місця призначив єпископів, теологів і священиків, з якими мав єдність духа. Після Бенедикта був обраний папа **Пій XI** (1923-1939). Слідом за ним – **Пій XII** (1939-1958), який був скомпрометований тим, що його відношення до фашизму під час війни не було цілком правильним. Тому масони, які вже мали у Ватикані своїх людей, його шантажували. Під їх тиском він був змушений піти на поступки і цим готувати ґрунт для Ронкаллі, майбутнього Івана XXIII. **У 1911 році Ронкаллі був звинувачений в модернізмі**. Його колега, професор канонічного права, довів, що Ронкаллі, будучи професором, поширював у семінарії в Бергамо ересі, що містяться у книзі Луї Дюшена *Древня історія церкви (Histoire ancienne de l'Église)*. У 1914 році помер Пій X і почалась Перша Світова Війна. До влади прийшов Бенедикт XV, який у єдності з Ронкаллі був проти реформи св. Пія X. Якщо б Бенедикт одразу ж забезпечив Ронкаллі кар'єру, то скомпрометував би себе. Ронкаллі було потрібно виправити репутацію еретика і створити імідж святого. Тому він пішов в армію, спочатку навіть як звичайний санітар, а потім став військовим капеланом. Після війни, коли настала нова атмосфера, **Бенедикт XV просунув Ронкаллі в Конгрегацію евангелізації народів**. Водночас він став доцентом і викладав патрологію в Римській семінарії. **У 1925 році Пій XI послав доцента Ронкаллі апостольським візитатором в Болгарію, а потім до Туреччини для того, щоб цим захистити студентів від ересей**. Під тиском масонів у 1944 році Пій XII призначив Ронкаллі нунцієм в Париж, що для багатьох було шоком. Захопленої похвали для папського нунція Ронкаллі не шкодував і масон Едуар Ерріо, мер Ліона і голова Палати депутатів французького парламенту. Ронкаллі тут був між своїми. Їх метою було захоплення папства і через зловжиття ним – якнайефективніша ліквідація Церкви.

З 1952 року Ронкаллі був спостерігачем в ЮНЕСКО, а потім став патріархом Венеції. У 1958 році завдяки тим, з якими мав єдність духа, він став папою. Перед виборами папи ніхто не подумав про Ронкаллі, але він сам згодом признався, що **був впевнений, що з конклаву вийде вже папою**. Своє ненависне ставлення до св. Пія X і правдивості він виявив тим, що наказав перевезти його останки з храму св. Петра у

знищити спасительну віру! Але католики і далі мають думати, що є католиками, хоча під проводом апостатів вже стали апостатами. Вони повинні думати, що є християнами і вірять в Христа, хоча через підпорядкування апостатам втратили Духа Христового і прийняли духа анихриста! Який вихід? В 2 частині під назвою «Модернізм і церковна евтаназія» детально розглянемо це питання.

Модернізм і церковна евтаназія (2 частина)

На початку 18-го століття було засновано напівтаємне товариство масонів. Це сукупність гностицизму і окультизму. Мета масонів – знищити християнство і запровадити вшанування сатани через впровадження глобальної надвлади. Якщо католик став членом ложі, то цим автоматично виключений з Церкви і вже не є християнином! У 18-му столітті під впливом масонів виник рух під назвою **Просвітництво**. Він мав вплив не тільки на світську історію, але і на Церкву. У 19-му столітті з Просвітництва виникає **модернізм**. Він мав на меті пристосувати правди віри до світу – т.зв. **аджорнаменто**. Насправді це була ліквідація основних правд християнства – **духовна евтаназія**.

Святий Пій X видав енцикліку *Pascendi Dominici Gregis* (1907) і запровадив антимодерністичну присягу. На жаль, частина єпископів, священників і теологів, які були модерністами, ці перестережливі заходи свідомо не прийняли. Масони використали модерністичних та ліберальних прелатів, священників і теологів. Вони створили з ними єдність в боротьбі за зміну мислення (антиметаною) в Церкві. Модерністичне (ліберальне) мислення по суті є мисленням масонів. І одні, і другі про-сують погляд, що християнство і поганські культу є рівноцінними дорогам до спасіння, що немає різниці між істинним Богом та ідолами – демонами індуїзму, буддизму чи псевдобогом ісламу. Вони проповідують, що необхідно Церкву і правди віри пристосувати до світу, тобто до світського мислення (аджорнаменто). **Модерністами були і є не-навернені священнослужителі, які не борються з власною гордістю та пристрастями і не наслідують Христа. Вони не вірять Богу, а тому соромляться правд віри! Невіра мотивує їх до того, щоб пристосувати вчення Церкви до нових т.зв. наукових поглядів.** Це означає, що відкинули всі чуда зі Святого Письма і роблять з Церкви якусь гуманістичну організацію.

Після смерті Пія X першим успіхом масонів було просунення на

Співрозп'яття, смерть (мал. 3)

«Адам став душею живою» (1Кор.15,45). Через гріх втратив з'єднання з Богом і йому залишилося тільки душевне (психічне) життя, яке через гріх з'єднане з сатаною. Він став незалежним від Бога і цим уподібнився дияволу.

Незалежний розвиток душевного життя відводить від Бога і веде до обожнювання самого себе («*І ви станете як Бог, як боги*» – див. Бут. 3,5). Вихід є в Христовій смерті: «*Ми поховані з Ним через хрещення на смерть*» (Рим. 6,4). Ходити у вірі означає реалізувати наше хрещення! **Якщо ми вірою з'єднаємося з силою Христової смерті, то в ній гріх і диявол є переможені, в ній є переможена і стара людина.**

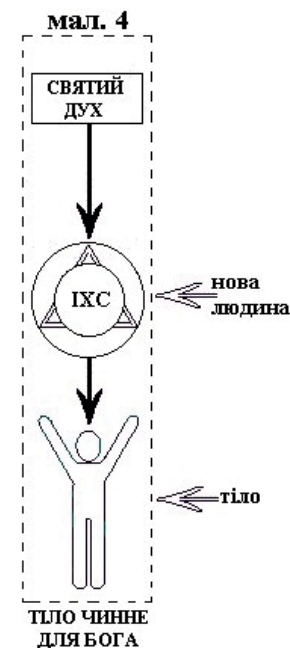
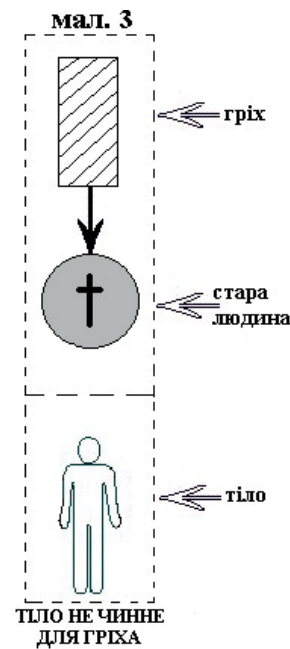
А що станеться з тілом? Стара людина розп'ята та занурена до Христової смерті, тому сила гріха вже не може володіти тілом. Тіло вже не слухає гріх, ані не погоджується з його пропозиціями. За таких обставин тіло вже не має що робити, стає безробітним. Раніше мої уста безперестанно критикували, тепер вже так не чинять, залишились безробітними. Мої ноги, які звикли ходити своїми дорогами, вже по них не ходять, також залишились безробітними. Мої очі, вуха і ціле моє тіло залишились безробітними (katargethé) по відношенні до гріха.

Святий Дух, нова людина і тіло (мал. 4)

Що означає: брати участь у Христовому воскресінні? Святий Дух в охрещеній душі відновлює силу нового життя. Потім тіло, тобто розум, воля і члени тіла, стануть носіями цього життя (див. Гал. 5,25)

«Щоб Він дав вам скріпитись у силі через його Духа на зростання внутрішньої нової людини і щоб Христос через віру перебував у серцях ваших» (Еф.3,16).

В цьому уривку маємо також три важливі чинники. Перший – це Святий Дух, другий – нова

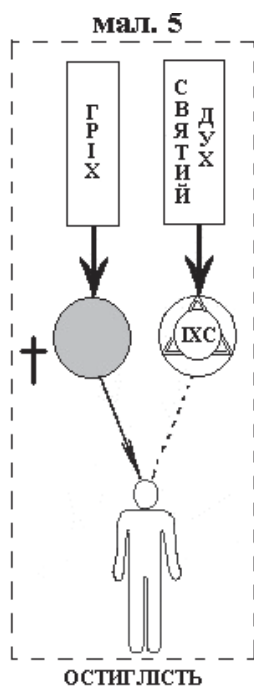

людина, а третій – тіло (серце). Замість гріха, який був персоніфікований як рабовласник і тиран, до влади приходять **Святий Дух**. «*Ви ж не тілесні, але духовні, якщо Дух Божий живе у вас!*» (Рим. 8,9).

Нова людина, про яку згадує Біблія, – це наша нова природа, яку ми отримали, коли були знову народжені (Ів. 3,7).

Коли через акт віри і любові стара людина (Адам) в даній ситуації є занурена до Христової смерті, то це означає, що в той момент в нас активувалась сила воскреслого Христа (нова людина). Нова людина реагує цілком інакше, ніж стара. Привабливість гріха її вже не притягує, ніколи не змушує тіло чинити зло. Нова людина радикально виступає проти гріха, є глухою до його пропозицій. Отже тут не йдеться насамперед про прямий бій з гріхом, ані про зовнішнє умиртвлення тіла, але йдеться про зміну основи через віру. В цьому новому поєднанні – Святий Дух і нова людина – також потребують якоесь знаряддя, і ним стає **тіло**. Таким чином, тіло виконує накази, натхнені Духом і прийняті новою людиною. Тепер Святий Дух взяв владу замість гріха, який був шефом. Нова людина вже підпорядковується наказам Духа, а тіло їх практично виконує у формі сповнення Божої волі. Ці троє мають єдність, є однозгідні, а результатом їхньої співпраці є плоди Духа (див. Гал. 5,22).

Нове життя не функціонує (мал. 5)

Не вистачить, що ми були охрещені, що відвернулися від світу, що прийняли Христа як Господа і Бога, і не вистачить, що ми в повноті прийняли того ж Духа, як і апостоли. **Ми повинні також жити згідно з Духом, а це боротьба!** «*Нам бо треба боротися не проти тіла і крові, але проти... правителів цього світу темряви*» (Еф. 6,12).

Умова нового життя – ходити у вірі (Рим. 6,11). Як тільки перестану чути (див. Мт. 26,41), тоді через байдужість стара людина автоматично сходиться з хреста, «оживає» і паралізує нове життя, захоплює владу (див. мал.5) і знову робить з тіла знаряддя гріха (пор. Рим. 7,5).

Тому знову і знову через акт покаяння і віри мусимо входити до смерті з Христом (див. 2Кор. 4,10 і наст.), інакше стара людина буде породжувати заздрість, гордість, убивства, чужоложство і т.д.

офіційно не навчає так, як кажуть православні, але змушує людей так думати. Католикам було нав'язано «чеснотливе» мислення, що Бог не може допустити, щоб на уряд єпископа, кардинала або навіть на місце самого папи могла потрапити людина, яка є еретиком, або той, хто свідомо виступає проти Христа і Церкви та має план похитнути віру і моральні принципи, проповідувани Євангелієм! Але все це сталося, і сьогодні вже бачимо реальні факти і докази зради всередині Церкви, передусім з початку ХХ століття і аж до сьогодні.

З історичних фактів, які свідчать про ересі і злочини, вчинені папами, ясно випливає, що якщо хочемо захищати непомильність і при-мат папи, то мусимо краще сформулювати, за яких умов діє харизма та непомильність. Просте правило дав папа Павло IV: **«Якщо єпископ чи папа перед обранням, або і після обрання, став єретиком, то займає уряд незаконно – все, що робить, є недійсним»** (див. булла «*Cum Ex Apostolatus Officio*»).

Церква чітко сформулювала універсально дійсні правди віри, які існують вже 2000 років. До них належить насамперед те, що спасіння є тільки в Ісусі Христі та що Святе Письмо натхненне Богом – містить історичні факти, а не міфи. Божому люду було дано Десять Божих Заповідей, були установлені Таїнства... Християни знають зі Святого Письма, що погани поклоняються демонам, а ісламський Аллах не має нічого спільного з істинним Триєдиним Богом... Якщо якийсь папа порушує ці правди віри, кожен правдивий християнин може це ясно розпізнати і легко розсудити, що те, що проповідує папа, не узгоджується з вченням Церкви і Святого Письма, але суперечить йому.

Папа є непомильним в питаннях віри і моралі *ex cathedra*, доки належить до Церкви, тобто якщо перебуває в єдності з Христом і Його вченням! Так само і Святі Таїнства діють «ex opere operato» з умовою, що дотичний священник чи єпископ перебуває в єдності з Христом і з правовірним вченням Церкви. Якщо він відпав – став відступником, «*ex opere operato*» вже не діє. Так само не діє і непомильність папи. Коротко кажучи, еретик вже не є папою, ані ніколи ним не був.

Сьогодні Франциск цілує ноги транссексуалам, а цим освячує це збочення. Він закликає до ісламізації кожної парафії і монастиря. Він видав еретичну ексгортацію... Незважаючи на це, католики не сміють навіть засумніватися у будь-яких еретичних словах і жестах папи, а тим більше правдиво їх оцінити. Цим психологічним елементом в Католицькій Церкві свідомо зловжили єретики і масони з метою маніпулювати католиками, змінити правди віри, а тим самим і

визволив нас від смерті – в Ньому маємо вічне життя. «Хто має Сина, той має вічне життя» (1Ів. 5,12).

У Христі:

+ Ілля + Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
Патріарх Візантійського єпископи-секретарі
Вселенського Патріархату Великий піст-2017

Копії: Католицьким і православним єпископам; ЗМІ

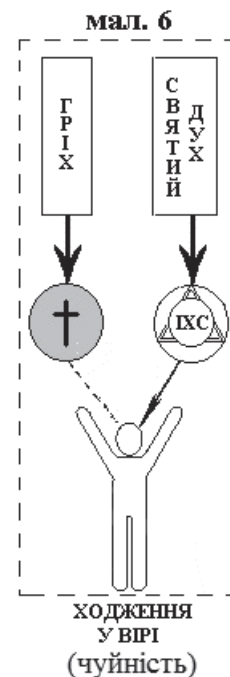
Непомилність папи і реальність єресей (1 частина)

Сьогодні Франциск виступає як гробар папства і Церкви.

Який справжній сенс папства – непомилності і примату? Вже з перших століть папа був захисною скелею Церкви, яку «ворота пекельні не подолають» (Мт. 16,18). Суть Церкви – збереження спасительних правд віри, яка базується на особистому відношенні до Христа. На І Ватиканському Соборі (1871) був сформульований догмат про непомилність папи. **Непомилність стосується області віри і моралі.** Однак в історії Церкви були і папи, які або впали в єресь чи її схвалили, або своїм життям доводили, що є відступниками (втратили віру в Христа). Після проголошення догми про непомилність папи **вороги Церкви – масони – почали конструювати план, як найефективніше – з допомогою уряду апостола Петра – знищити Церкву і віру в Христа.** У документі масонів *Alta Vendita* сказано: «Вони будуть думати, що йдуть під прапором ключів Петра, але вже давно ітимуть під нашим прапором...».

Католики – як прості люди, так і священники та єпископи, – переконані, що Бог не може допустити обрання папи-єретика. Вони абсолютно не припускають, що папа міг би упасти в єресь або навіть відпасти від віри. Але це – трагічна помилка! Це таке ж примітивне мислення, як і тоді, коли євреї думали, що Бог не може допустити зруйнування храму. Бог це може допустити, коли люди та ієрархія відпадуть від Бога. Католицька теологія не вчить, що папа не може згрішити, а тільки вчить, що папа є непомилний в питаннях віри і моралі, коли говорить ex cathedra. Православні роблять висновок, що католики розуміють поняття примату так, що папа не може згрішити. Тоді на окремих випадках гріхів пап в історії доводять, що це брехня. Ватикан і церковна ієрархія, хоча й

Христос на хресті заплатив своєю кров'ю за наші гріхи. Разом з Ним на хресті була розп'ята і наша стара людина (Адам). Христос став винагородженням за наші гріхи, як і за нашу адамівську природу. В той день на хресті були розп'яті не тільки наші гріхи, але і наша людська природа. Коли був розп'ятий Христос, були розп'яті і ми (наша адамівська природа). Якщо зрозуміємо цю одну правду, все інше стане нам зрозумілим: «Разом з Христом я (адамівська природа) розп'ятий, живу вже не я (его), а живе Христос у мені» (Гал. 2,20).

Ходження у вірі (мал. 6)

Якщо стара людина не є на хресті, то не живе в мені Христос (мал. 5). Якщо стара людина в конкретній ситуації є на хресті і перебуває в смерті з Христом через чуйність віри (мал. 6), гріх не діє на тіло, і тоді «живе в мені Христос» через Святого Духа. Це означає ходити в Дусі, жити життям перемоги, життям свободи! Потребуємо навчитися це проживати насамперед у внутрішній молитві. «І однієї години не спромоглися чувати зо Мною?» (Мт. 26,40)

«Хто ж пристає до Господа є з ним одним Духом. Хіба ж не знаєте, що Ваше тіло – храм Святого Духа, який живе у вас? Тож уже не належите до себе самих. Тож прославляйте Бога своїм тілом і своїм духом» (1Кор. 6,17-20).

Зразком життя в Христі для нас є апостол Павло: «Але в усьому виявляємо себе, як слуг Божих..., у Святому Дусі, у щирій любові, у слові правди, в силі Божій..., як бідні, а багатьох збагачуємо; як ті, що нічого не мають, а все посідаємо» (2Кор. 6,4-10).

«Відновити все у Христі» (св. Пій X)

Джерелом нашої віри є Христос. Якщо не маємо живого відношення до Христа, не маємо жодної сили. Нема сенсу тільки поверхово робити висновки та дискутувати.

Отже, справжнє християнство в першу чергу нас закликає до налагодження особистих відносин з Христом через навернення і правдиве покаяння. Тільки тоді, коли ці відносини будуть налагоджені, почнеться наслідування Христа, і аж тоді жива теологія.

Висновок:

Таїнство первородного гріха можливо зрозуміти лише у світлі Христової смерті і воскресіння

Боже слово нам вказує на два протилежні полюси – на Адама і на Христа.

Хто залишається в Адамі, той є в смерті та в рабстві, хто входить до Христової смерті, той має нове життя та справжню свободу!

Існування первородного гріха в кожній людині – це найосновніша причина, чому поганські релігії не можуть нікого спасти, але навпаки – утримують людей в темряві і обмані. Тільки віра в Христа і з'єднання з Ним через хрещення робить людину Божою дитиною. «*Я – Дорога, Правда і Життя. Ніхто не приходить до Отця, як тільки через Мене*» (Ів. 14,6).

4 частина: Навернення – особисте відношення до Ісуса Христа

Якби молодій людині поставили запитання: «*Хочеш бути щасливою?*», вона безсумнівно відповіла б: «*Так!*», і підняла би обидві руки на знак згоди.

- Але як довго хочеш бути щасливою? День, тиждень, рік? 10 років, 30, все життя аж до смерті? А хочеш бути щасливою і після смерті?

Людина в глибині душі прагне щастя, але справжнього щастя, яке вже ніхто не зможе у неї забрати. Адже сама тільки думка про те, що воно колись закінчиться, приносить смуток. Людина шукає щастя в людських відносинах, в майні, у кількості грошей, в кар'єрі, в людській славі, в успіху, шукає щастя в насолодах, в алкоголі, наркотиках, але в цьому щастя не знайде. Приходять розчарування, ще більша порожнечка, самотність і біль в душі. Вже св. Августин це прагнення щастя висловив словами: «*Ти створив нас для себе, о Боже, і не спокійне людське серце, поки не спочине в Тобі*».

Ідеологи глобалізації сьогодні усувають і звичайне людське щастя, нав'язуючи людям і цілим народам збочений гомосексуалізм, гендер-шизофренію, пов'язану з викраденням дітей ювенальною юстицією та їхнім моральним і психічним розкладом. Легалізують наркотики, нав'язують культуру смерті (сьогодні навіть здорових людей вбивають за допомогою еутаназії) – і все це тому, що готується т.зв. рай для золотого мільярда.

Образ фальшивого щастя наочно показує американська Статуя Свободи. Майже щоранку під нею знаходять мертвих птахів. Коли

Прийняття Господа Ісуса Христа

«*Всі зрішили*» (Рим. 3,23). Також і ти. «*Нема праведного ні одного*» (Рим. 3,10). Це стосується і тебе! «*Відплата за гріх (і за твій) – смерть (тимчасова і вічна), але життя вічне (і для тебе) у Христі Ісусі*» (Рим. 6,23). Ісус тепер стоїть перед тобою. «*Ось Я стою біля твоїх дверей і стукаю. Хто Мені відкриє, Я увійду до нього*» (див. Об. 3,20). Відкрий! Відкриваю... Тепер прийми Його як свого Спасителя і Господа:

- 1) Віриш, що Господь Ісус є Богом і помер за тебе? ... (Так)
- 2) Віддаєш Йому до рук все своє життя? ... (Так)

....

Дата

Підпис

Тепер з вірою повтори кілька разів ім'я Ісус (Єгошуа). Усвідом, що те, що ти щойно зробив, бачить Бог, ангели і ціле небо.

Висновок:

Якщо людина прийме Ісуса як свого Господа і Спасителя, то попередити її чекає життєва дорога, яка веде вічного щастя в небі. Але тут, на землі, вона поєднана з духовною боротьбою проти духа брехні і смерті. Такою є дорога наслідування Христа, коли тут, на землі, людину будуть очорнювати та переслідувати за правду і добро – так, як і самого Спасителя. Ісус каже: «*Вас будуть зневажати, гонити та вигорювати всяке лихо на вас, обмовляючи Мене ради. Радійте й веселіться, бо нагорода ваша велика на небі*» (Мт. 5,11-12). Коли в житті віруючої людини приходять найважчі випробування, жорстокі і брехливі очорнення, втрата рідних або втрата здоров'я – тоді вона вірою з'єднується з Богом і в цьому всьому переживає глибокий спокій, який світ дати не може. У найважчих стражданнях вона усвідомлює Божу присутність, і Бог просвітлює її душу, показуючи значення страждання, яке вона з довірою прийняла як покаєння за свої минулі гріхи, як жертву примирення за навернення і спасіння своїх рідних, які поки що живуть у темряві невіри або сучасного поганства. Правовірний християнин має ясний сенс життя, не боїться смерті, бо знає, що це лише перехід до вічної слави, де буде разом зі святими, ангелами і разом з Пресвятим та люблячим Богом. Небо – наш вічний дім, а на землі ми тільки подорожні.

Ісус є Дорогою до нашого з'єднання з Отцем, який створив нас. Ісус також є Правдою, яка визволяє нас від духа брехні. Він також

вічне, – ви, що віруєте в ім'я Сина Божого» (Ів. 5,11-13). Якби хтось запитав тебе: «Чи ти маєш вічне життя?», ти, можливо, відповів би: «Не знаю» або «Це дізнаюся тільки після смерті». Але слово Боже говорить абсолютно ясно: «*Хто має Сина, той має життя вічне*» – йдеться про теперішній час, а не про майбутній. Якщо ти прийняв Божого Сина, Ісуса Христа, то маєш вічне життя. І вже тепер! Тут, на землі, вже маєш його, хоча поки що у скритості і в стражданнях. Після смерті матимеш його у повній славі, де вже не буде жодних страждань, але тільки вічна радість і щастя.

Яка різниця між нашим життям у небі, і життям ангелів?

Бог створив досконалі духовні істоти – ангелів і дав їм життя. Бог створив також людину, і дав їй життя. Але людина через гріх втратила це життя і так прийшла смерть. З любові до людини Бог прийняв на себе людську природу в Ісусі Христі. Божий Син не прийняв на себе природу ангелів чи серафимів, але людську природу, окрім гріха. Він помер за нас, дав нам Своє життя. І через відкуплення нам було повернуто не тільки те життя, яке мав Адам до гріхопадіння. Нам було даровано Ісусове – Боже життя. Суть нашого вічного життя полягає не тільки в тому, що воно вічне, тобто безконечне, але в тому, що воно існує прямо в Бозі. А цього не мають навіть ангели. Вони мають життя від Бога, але ми маємо прямо Боже життя, яке ми отримали у Христі як дар. Усвідоммо, яку гідність ми маємо в Ісусі Христі! Слово Боже свідчить: «*Щоб ми були дітьми Божими, і ними ми є*» (див. Ів. 3,1).

Наше життя не тільки від Бога, але прямо в Бозі: «*І визнаєте того дня, що Я в моєму Отці, і що ви в Мені, а Я в вас*» (Ів. 14,20). У архирейській молитві Ісус просить: «... як Ти, Отче в Мені, і Я в Тобі, щоб одно були в Нас і вони... *Я в них, а Ти у Мені*» (Ів. 17,21-23). Ми перебуваємо в Христі, а Він в Отці, тому ми маємо Боже життя.

Боже життя ми прийняли через віру і хрещення: «*Всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися* (прийняли Христову – Божу природу)» (Гал. 3,27).

«*Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді і ви з'явитесь з Ним у славі*» (Кол. 3,4).

Визнання Ісуса є умовою життя в Бозі: «*Хто визнає, що Ісус – Син Божий, Бог у тому перебуває, і він у Бозі*» (Ів. 4,15).

«*Що ми перебуваємо в Ньому, і Він у нас, ми пізнаємо з того, що Він дав нам від Духа Свого*» (Ів. 4,13).

Таїнство нашого життя у Христі виражає притча про виноградну лозу: «*Я виноградина, а ви – гілки...*» (Ів. 15,5).

птах вночі наштовхується при польоті на освітлену статую, то ламає собі крила, а потім безсило падає на землю. Це образ багатьох молодих людей, які шукають щастя у фальшивій свободі.

Єдину справжню свободу дає Божий Син Ісус Христос, який переміг духа брехні та рабство гріха.

Один християнин розповідає: *У мене був родич, залежний від алкоголю. Таке пuto дійсно жахливе. Одного разу я дізнався, що він знову сильно напився, розбив меблі в будинку та побив дружину. Я прийшов до нього. Була п'ята година пополудні. Він сидів на кухні і пив каву. Поруч сидів його 5-річний син. Я дружесливо привітав його і запитав: «Знову закінчилося погано?». Замість відповіді він тільки заскреготав зубами і вистрибнув з крісла. Без єдиного слова пішов у комору і повернувся з мотузкою для білизни. Потім без жодного слова почав прив'язувати до крісла свого малого сина. Я запитав себе: «Що це означає? Він далі п'яний?». Але він прив'язав хлопчика і зробив вузол. Тоді закричав до сина: «Встань!». Хлопчик почав плакати і скаржитись: «Але я не можу!». Тоді алкоголь звернувся до мене з відчайдушним виразом обличчя і сказав: «Отож бачиш, в якому я стані: я сам не можу покінчити з цим! Не можу!». Жахливе слово: «Не можу!». Відразу після того я засунув руку в кишеню, дістав ніж і почав різати. І так, не шкодуючи абсолютно нової мотузки, я перерізав її. Тоді спокійно сказав хлопчикові: «Встань!» Хлопчик встав, а я кажу: «Прошу! Він вільний!». Той відповів: «Так, але коли переріжеш мотузку!» Я сказав йому: «Послухай, що я тепер тобі скажу: Прийшов Хтось, хто перерізає пута, які тримають нас – це Ісус!»*

Цей приклад до певної міри стосується всіх нас. Без Ісуса ми не будемо звільнені від рабства гріха! Але є радісна реальність: Він визволив нас з-під влади темряви! (див. Кол. 1,13). «*Якщо Син вас визволить, то справді ви будете вільними*» (Ів. 8,36).

Як розпочати? «*Покайтеся – змініть мислення – і віруйте в Євангеліє*» (Мр. 1,15). Євангеліє – це Божа правда, яка стосується конкретно тебе: «*Бо так полюбив Бог світ (тебе), що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього (і ти), не загинув, але мав життя вічне*» (див. Ів. 3,16). Як Бог полюбив тебе? Віддав за тебе найдорожче – свого Єдинородного Сина. Що повинен зробити ти, щоб не загинути, але мати вічне життя? Ти повинен повірити в Нього. Повірити, що ти був відкуплений не золотом чи сріблом, але Його дорогоцінною Кров'ю, яка була пролита на відпущення твоїх гріхів (див. 1Пт. 1,18-19). Навертання – це перехід від егоцентризму до теоцентризму. Отже, на першому місці не повинно бути твоє его, але Бог.

Уяви собі великий зал. Спереду на підвищенні стоїть великий царський трон, символ сили і влади. Це образ твоєї душі. На троні гордо сидить твоє «я». Воно оточене багатьма радниками. Це різні напівправди, звички, страхи, уяви, залежності, твої «добра»... Біля дверей стоїть Ісус – як слуга, якому даєш накази чи примушуєш Його виконувати твої свавільні бажання. Він змушений слухати незадоволене нарікання і навіть гіркі докори. Це образ не наверненої людини! Навернення чи духовна революція відбудеться тоді, коли твоє «я» зійде з трону до дверей, а Ісус отримає місце на троні. З цього моменту ти стоїш біля дверей і чекаєш Його мудрих рішень, яких часто не розумієш, але хочеш їх виконувати навіть у дрібницях. Тоді настає справжня свобода і втрачають владу пристрасті, настрої, сугестії, які людина автоматично реалізує, і які ведуть її від однієї марноти до іншої, а після них відчуває тільки смуток і розчарування. Після навернення твоє життя стає повноцінним, бо тоді через тебе може діяти Бог – там, де ти знаходишся. Це приносить благословення іншим і твої вчинки стануть скарбом в небі, де злодії не крадуть та іржа не нищить (див. Мт. 6,19-20).

Як отримати перемогу над законом гріха, який запрограмований в нашій людській природі? Законом Духа: «Закон Духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха і смерті» (Рим. 8,2). Існують природні закони: наприклад, коли покладу камінь на воду, він впаде на дно. Коли під нього підкладу дошку, він плаває по поверхні, бо тут вже діє інший закон. Ми за своєю природою підлягаємо закону гріха і смерті. Всі падаємо, всі тягнені гріхом до вічної загибелі. Ми це знаємо. А тепер все залежить від того, щоб тут втрутилася більша сила і зупинила наше падіння. **А цю велику силу Бог дав нам в Ісусі** – Він відкупив нас, Він звільнив нас. Якщо ми вірою з'єднані з Ісусом, то в нас перемагає закон Духа.

Основне відношення людини до Бога можна виразити коротким перифразуванням притчі з Євангелія про дорогоцінну перлину: *Продавець перлин приходить до дуже багатого чоловіка і пропонує надзвичайно коштовну перлину, яка йому дуже подобається і він хоче мати її за будь-яку ціну. Він запитує: «Скільки вона коштує?» Продавець каже: «Все, що маєте» – «Добре, дам вам всі гроші, які маю. Дайте мені цю перлину!» – «Але ви ще не дали все, що маєте. Де ви живете?» – «У своєму домі» – «Дім також треба віддати» – «Отож, я тепер повинен жити в гаражі?» – «А у вас є і гараж?» – «Так, і дві машини» – «Отже і гараж, і машини» – «Добре, віддаю і це, але вже дайте мені цю перлину!» – «Ви ще не віддали все. Ви живете самі?» – «Ні, у мене є дружина і діти» – «Отож і дружину, і дітей» – «А коли віддам і їх, то тоді вже*

дістану цю перлину?» – «Але це ще не все» – «Я вже не маю нічого, я став, як жебрак» – «Але у вас ще щось є! Ви здорові? Здоров'я також!» – «Добре, але вже дайте мені цю перлину!» – «Ви не дали всього» – «Я вже нічого не маю» – «Ще маєте щось – свою власну волю, і її потрібно віддати» – «Добре, але вже дайте мені цю перлину!» – «Перлина ваша! Цією перлиною є Боже Царство, цією перлиною є Ісус Христос. У Ньому маєте все – все небо належить вам, бо воно належить Христу. А ви прийняли Його як свого Господа, і Він тепер повертає вам все назад. І ваше здоров'я, і ваш будинок, і дружину з дітьми, і все ваше майно, але усвідомте одне – що це вже не ваше, усе це належить Христу. Ви вже не власник, але тільки користувач, управитель. Прийде час, коли Бог покличе у вічність вашу дружину, прийде старість або хвороба, ви втратите здоров'я, а на кінець прийде смерть і втратите все. Але якщо маєте цю найдорогоціннішу Перлину – Ісуса, у Ньому маєте все. Він переміг смерть, у Ньому маєте вічне життя!».

«Бог послав Сина Свого... щоб ми через Нього жили» (1Пв. 4,9). Апостол Павло говорить: «Я розп'ятий з Христом, вже не живу я, але живе в мені Христос» (Гал. 2,19-20).

Скульптору Мікеланджело привезли в Рим великий камінь – кусок скали. Деякий час він ходив навколо нього, задумано дивився, а потім сказав: «Бачу в ньому Мойсея». Його учень здивувався: «Учителю, це зовсім не Мойсей, але тільки великий камінь». Той йому відповів: «Але він там є! Тільки все, що не є Мойсеєм, мусить йти геть!» – «А як це станеться?» – «Ударами надається форма!». І таким чином, з цього каменя виникла скульптура Мойсея.

І з нами відбувається щось подібне: Все, що не є Ісус, мусить йти геть! Ми повинні дати Йому своє серце, щоб потім Христос через віру перебував у наших серцях! Ми повинні дати Йому свій розум і волю, тобто своє мислення: *«Нехай у вас будуть ті самі думки, що у Христі Ісусі»* (Флп. 2,5). Ми повинні дати Йому свої очі, руки, ноги. Він хоче їх використовувати. **Це є навернення, це – нове життя!** Цей процес (дорога) відродження неможливий без ударів – терпіння. Йдеться, насамперед, про внутрішнє терпіння, про зречення своєї волі, про дрібні упокорення, про прийняття з вірою того, що Бог допускає, про щоденний пошук та реалізацію Божої волі!

Вічне життя є в Ісусі Христі

«Бог дав нам життя вічне, і це життя у його Сині. Хто має Сина, той життя має; хто ж Сина Божого не має, той життя не має». Апостол підкреслює: «Я вам писав це, щоб ви знали, що маєте життя